

ΛΕΙΠΩΝΑΡΙΟΝ

«...ἡμεῖς δὲ τῆ προσευχῆ καὶ τῆ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτέρησωμεν» (Πράξ 4).

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΔΙΔΑΧΗΣ
ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΦΥΛΛΟ 31

ΕΤΟΣ ΣΤ' • 2007
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΠΟΡΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Ἡ Ἐκκλησία μας κληρονόμησε ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸ Χριστὸ καὶ τοὺς Ἀποστόλους τὴν ἀλήθεια ὅτι, χωρὶς ἀγῶνα, δὲν ἀνακαινίζεται ἡ ἀνθρώπινη φύση. Αὐτὴ ἡ ἀνακαίνιση ἐπιτυγχάνεται μόνο μὲ τὴν προσωπικὴ συνάντησι κάθε ἀνθρώπου μὲ τὸν ἀναστημένο Χριστό. Καὶ ἡ Ἐκκλησία προσφέρει ἕναν τρόπο, μιὰ πορεία πὸ κάνει δυνατὴ αὐτὴ τὴ συνάντησι, τὸ ταξίδι τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, τὸ στάδιο τῶν ἀρετῶν δηλαδὴ στὸ ὁποῖο εἰσπλάθαμε καὶ φέτος γιὰ νὰ «ἀγνίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ» καθὼς «ἀνέτειλεν τὸ ἔαρ τῆς νηστείας καὶ τὸ ἄνθος τῆς μετανοίας». Οἱ πιστοὶ λοιπὸν βιώνουν τὴ νηστεία ὡς ἔαρ, ὡς χαρούμενη, παρὰ τὶς δυσκολίες τῆς, καὶ ἐνσυνείδητη πορεία γιὰ τὴ συνάντησι Ἐκείνου. «Περιχαρῶς δεξόμεθα, πιστοί, τὸ θεόπνευστον ἄγγελμα τῆς νηστείας» ψάλλει ἡ Ἐκκλησία. Ἀκόμη μὲ τὴ νηστεία τοὺς ἐκφράζουν ἐλεύθερα τὴν ἀγαπητικὴ τους σχέσι μὲ τὸ Θεό, πὸ εἶναι σχέσι ὑπακοῆς.

Στὴν Ἁγία Γραφὴ ἡ πρώτη ὑπακοὴ τοῦ Ἀδάμ στὸ Θεὸ παρουσιάζεται ὡς ἐκούσια ἀποχὴ ἀπὸ ὀρισμένη τροφή, ὡς νηστεία «...ἀπὸ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ». Τὴν ἐντολὴ

αὐτὴ ὡστόσο δὲν τὴ σεβάσθηκε ὁ ἄνθρωπος, παράκουσε τὸ Θεὸ καὶ ὑπάκουσε στὶς ἐπιθυμίες του καὶ τὸν ἐγωκεντρισμὸ του. Ἔτσι «ἐξεβλήθη τοῦ Παραδείσου διὰ τῆς βρώσεως» μὲ ὅλες τὶς γνωστὲς θλιβερὲς συνέπειες γιὰ τὸ ἀνθρώπινο γένος.

Παναγιώτη Καραγιάννη,
Θεολόγου

Ἡ ἀνακαίνιση τοῦ ἀνθρώπου ἐν Χριστῷ ἀρχίζει πάλι μὲ νηστεία. «Νηστεύσας ὁ Κύριος ἡμέρας τεσσαράκοντα» πεινασμένος ὑποβάλλεται ἀπὸ τὸ διάβολο σὲ πειρασμό, «εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γίνωνται» (Μθ. δ' 3). Δὲν ὑπακούει βέβαια στὴ συμβουλί του καὶ τὸν ἀποκρούει μὲ δύναμι λέγοντας ὅτι «οὐκ ἐπ' ἄρτων μόνω ζήσεται ἄνθρωπος...». Ἔτσι ὁ Χριστὸς μὲ τὴ νηστεία, πὸ εἶναι μέσον καὶ ὄχι σκοπὸς, μᾶς δίνει τὴ δυνατότητα νὰ λέμε ὄχι στὸ δικὸ μας θέλημα καὶ νὰ μπορούμε νὰ λέμε ναὶ στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο καλλιεργεῖται ἡ δυνατότητα τῆς Ἀγάπης, πὸ μᾶς ἐνώνει μὲ τὸ Θεὸ καὶ τοὺς συνανθρώπους. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη ἀνέδειξε προφῆτες, δικαίους, μάρτυρες, ὁμολογητὲς καὶ ὁσίους. Ἡ Ἐκκλησία ὑμνεῖ στὰ πρόσωπά τους ἐπάξια καὶ τὴ νηστεία, μὲ τὴν ὁποία κατόρθωσαν νὰ μεταφερθοῦν πέρα ἀπὸ τὰ γήινα καὶ φθαρτά.

Στὴ δύσκολη καὶ ἀνοδικὴ πο-

Βλέπε ψυχὴ μου, νηστεύεις; τὸν πλησίον σου μὴ ἀδέτει· βρωμάτων ἀπέχει; τὸν ἀδελφόν σου μὴ κατακρίνεις», ψάλλει ἡ Ἐκκλησία μας, θέτοντας ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ Τριωδίου τὴ σωστὴ βάση καὶ κατεύθυνση τῆς νηστείας, ἀφοῦ εἶναι μάταιο νὰ νηστεύει κανεὶς χωρὶς τὴν ἀντίστοιχη ἀποχὴ ἀπὸ τὰ πάθη καὶ δίχως τὴν ἀσκησι τῆς ἀγάπης. Ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι ἰδεολογία, οὔτε κἂν συναίσθημα. Εἶναι ὁ τρόπος ὑπαρξῆς πὸ πηγάζει ἀπὸ τὸ Θεὸ, καὶ πὸ ὅταν κατευθύνεται πρὸς Αὐτόν καρποφορεῖ, ἐνῶ ὅταν κατευθύνεται πρὸς τὸν ἑαυτὸ μας καρποφοροῦν τὰ πάθη μας. «Οὕτως ἡμᾶς νηστεύειν δεῖ, μὴ ἐν ἔχθρᾳ καὶ μάχῃ, μὴ ἐν φθόνῳ καὶ ἔριδι, μὴ ἐν κενοδοξίᾳ καὶ δόλῳ κεκρυμμένῳ, ἀλλὰ καθὼς ὁ Χριστὸς, ἐν ταπεινοφροσύνῃ».

ρεία τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς οἱ χριστιανοὶ δὲν εἶναι μόνοι τους. Ἔχουν δίπλα τους αὐτοὺς τοὺς Ἁγίους ὡς πρεσβευτὲς καὶ πολὺ περισσότερο τὸν ἴδιο τὸ Χριστό, τοῦ ὁποῖου ζητοῦν τὴ βοήθεια, ἔτσι ὥστε νὰ ἀγωνιστοῦν τὸν καλὸν ἀγῶνα, νὰ ἐκτελέσουν τὸ δρόμο τῆς νηστείας, νὰ ἀποδειχθοῦν νικητὲς τῆς ἁμαρτίας καὶ «ἀκατακρίτως» νὰ φθάσουν νὰ προσκυνήσουν καὶ τὴν ἁγίαν Ἀνάστασι.

ΕΝ ΤΟΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΙΣ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

π. Δημητρίου Χαρισίου

«ὡς ἀπαρχὰς τῆς ἡμετέρας ζωῆς τῷ Θεῷ ἀφιερῶμεν ταῦτα τὰ δῶρα τροφῆν ἀνθρώπινην ὄντα, δι' ἧς ἡ σωματικὴ ζωὴ συνέστηκε».
«ὡς πρωτογεννήματα τῆς ζωῆς μας ἀφιερώνουμε στὸ Θεὸ αὐτὰ τὰ δῶρα, ποὺ εἶναι ἀνθρώπινη τροφή μετὰ τὴν ὁποία συντηρεῖται ἡ ζωή».

Ελες οἱ ἐρμηνεῖες τῆς Θείας Λειτουργίας, παλαιότερες καὶ νεώτερες, ἀρχίζουν ἀπὸ τὴν πρόθεση τῶν τιμίων δώρων. Ἀλλὰ καὶ οἱ λειτουργικὲς φυλλάδες τοποθετοῦν τὴν πρόθεση στὴν ἀρχὴ καὶ πρὶν ἀπὸ τὸ «Εὐλόγημένη...», σὰν μιὰ ξεχωριστὴ ἀκολουθία. Δὲν εἶναι ὅμως ἔτσι, καὶ μόνο γιὰ εὐκολία καὶ οἰκονομία χρόνου ἐπιγράφησε νὰ τελεῖται τὸ πρωτὶ ἢ πρόθεση, ὅταν φάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.

Μετὰ τὴν εὐχὴ τοῦ Χερουβικοῦ ὕμνου, ὁ ἱερέας ἔρχεται στὴν πρόθεση, γιὰ νὰ ἐτοιμάσει τὸν ἄρτο καὶ τὸν οἶνο γιὰ τὴ Θεία Εὐχαριστία. Πρόθεση λέγεται ἡ θέση μέσα στὸ Ἱερὸ Βῆμα, στὰ δεξιὰ τῆς Ἁγίας Τράπεζας, ὅπως πρόθεση λέγεται καὶ ἡ πράξη τοῦ ἱερέα.

Τὰ δῶρα ποὺ προσφέρουμε γιὰ τὴ θεία Εὐχαριστία εἶναι ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος. Στὰ λόγια ποὺ βάλουμε στὴν ἀρχὴ τοῦ κειμένου, ὁ Καβάσιλας μᾶς ὁμιλεῖ γιὰ τὴ σημασία ποὺ ἔχει τὸ πρᾶγμα. Προσφέρουμε, λέγει, ψωμί καὶ κρασί, γιατί αὐτὰ τὰ δύο εἶναι ἡ πρώτη τροφή, μετὰ τὴν ὁποία συντηρεῖται ἡ σωματικὴ μας ζωὴ. Ὁ ἴδιος ἐξηγητὴς τῆς θείας Λειτουργίας ψάχνει νὰ βρεῖ ἕναν βαθύτερο λόγο· ποῖα εἶναι, λέγει, ἡ αἰτία καὶ ποῖος εἶναι ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο ἐμεῖς ἔπρεπε νὰ προσφέρουμε γιὰ δῶρα στὸ Θεὸ τὴν πρώτη τροφή τῆς ζωῆς μας; Ἐπειδὴ ἀντίδωρο γι' αὐτὰ τὰ δῶρα ὁ Θεὸς μᾶς προσφέρει ζωὴ. Εἶναι λοιπὸν τόσο ἀπλᾶ, μὰ καὶ τόσο τίμια τὰ δῶρα ποὺ προσφέρουμε στὸ Θεὸ γιὰ τὴν ἀναίμακτη θυσία! Εἶναι καρπὸς τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ κόπου μας, γέννημα τῆς γῆς καὶ «γέννημα τῆς ἀμπέλου». Καὶ εἶναι πραγματικὰ τίμια δῶρα, γιατί αὐτὰ θὰ γίνουν τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου, μὰ καὶ γιατί τὰ ἔχουμε δικὰ μας μετὰ τὸν κόπο καὶ ἰδρώτα μας.

Ὅχι γιατί τὸ λέει ὁ Καβάσιλας καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνομε ἐμεῖς, ἀλλὰ γιατί ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός, σύμφωνα μετὰ παλαιὸς προφητικὸς τύπος στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, ἔκαμε

τὴν πρώτη θεία Λειτουργία μετὰ ψωμί καὶ κρασί. Αὐτὸ μαρτυροῦν τὰ θεία Εὐαγγέλια κ' αὐτὸ γράφει ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἐκεῖνο τὸ βράδυ στὸ μυστικὸ δεῖπνο, εὐλόγησε τὸν ἄρτο καὶ τὸν οἶνο καὶ εἶπε: «Λάβετε, φάγετε...» καὶ «πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...». Γι' αὐτὸ λοιπὸν οἱ χριστιανοὶ προσφέρουν γιὰ τὴ θεία Εὐχαριστία ψωμί καὶ κρασί καὶ λάδι γιὰ τὰ καντήλια καὶ θυμίαμα μετὰ κερί. Ὅ,τι δηλαδὴ χρειάζεται γιὰ τὴ θεία Κοινωνία, γιὰ τὸ φωτισμὸ καὶ γιὰ τὸ ἀρωμάτισμα τοῦ ναοῦ.

Τὸ ψωμί, ποὺ προσφέρεται γιὰ τὴ θεία Λειτουργία λέγεται ἄρτος ἢ προσφορά ἢ λειτουργιὰ ἢ εὐλογία ἢ ἀπαρχή. Καὶ τὸ κρασί λέγεται νᾶμα, κ' εἶναι ὁ φυσικὸς χυμὸς τοῦ σταφυλιοῦ, τὸ «γέννημα τῆς ἀμπέλου», ὅπως λέγει ὁ Ἰησοῦς Χριστός στὸ Εὐαγγέλιο. Ὁ καθένας βέβαια τὸ καταλαβαίνει πὼς ἡ προσφορά καὶ τὸ νᾶμα, ποὺ προσφέρουμε γιὰ τὴ θεία Κοινωνία πρέπει νὰ εἶν' ἐτοιμασμένα μετὰ κάθε ἐπιμέλεια καὶ εὐλάβεια.

Ἡ προσφορά ὄχι μόνο γίνεται ἀπὸ ἐκλεκτὸ καὶ καθαρὸ σιταρῖσιο ἀλεύρι, ἀλλὰ καὶ ἔχει ἕναν ὀρισμένο τύπο· ἔχει τυπωμένη ἐπάνω τὴ σφραγίδα μετὰ τὶς λέξεις «Ἰησοῦς Χριστός Νικᾶ», μετὰ τὴ μερίδα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ μετὰ τὶς μερίδες τῶν Ἁγίων. Ἡ σφραγίδα εἶναι ὁ «Ἀμνός», ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ποὺ γεννήθηκε ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο καὶ προσφέρθηκε θυσία γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου. Καὶ ὁ οἶνος στὸ ἅγιο Ποτήριο εἶναι τὸ αἷμα καὶ τὸ νερὸ ποὺ ἔτρεξε ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ σταυρωμένου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅταν μετὰ τὴ λόγχη τὸν κέντησε ὁ στρατιώτης.

ΛΕΙΨΩΝΑΡΙΟΝ

Κωδικὸς ἐντύπου: 6510

Ἰδιοκτήτης ἐκδότης

Ἰ. Μ. Σερβίων καὶ Κοζάνης

Διευθυντής

ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλος

Υπεύθυνος σύνταξης

π. Χρήστος Ζαχαράκης

Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Ζήσης Μπέλλος

Παναγιώτης Καραγιάννης

Παναγιώτης Βολάκης

Μιχάλης Κρανιώτης

Εὐθυμία Γαβριηλίδου-Καραγιάννη

Κατερίνα Πενυτζή-Ζαχαράκη

Διεύθυνση

«ΛΕΙΨΩΝΑΡΙΟΝ»,

Ἱερὰ Μητρόπολις Σερβίων & Κοζάνης

Γκέροτσου 53, 501 00 KOZANI

Τηλ.: 2461-036.050, 2461-034.949,

fax: 2461-040.026

Internet : www.imsk.gr

e-mail: imsk@imsk.gr καὶ imsk@otenet.gr

Δωρεές, χορηγίες, συνδρομές

Ἰ. Μ. Σερβίων καὶ Κοζάνης

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΕΛΙΣΣΑ»

ΑΣΠΡΟΒΑΛΤΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΗΛ.: 2397-023.313, fax: 2397-021.754

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΑ

Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

Η πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες ἀθρόα κυκλοφορία σὲ ὁλόκληρη τὴν πόλη τῆς Κοζάνης ἐνὸς φυλλαδίου, μὲ τίτλο «ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ, ΘΑ ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟΥΜΕ ΚΑΙ ΦΕΤΟΣ;» καὶ μὲ τὴν ὑπογραφή «Ἐλευθέρα Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία Πεντηκοστῆς Κοζάνης», δὲν ἀποτελεῖ γεγονός συνθησιμένο γιὰ τὸν τόπο μας.

Εἶναι μέχρι τώρα γνωστὲς καὶ διακηρυγμένες οἱ θέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας γιὰ τὸ Καρναβάλι γενικά, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ καρναβαλικά δρώμενα στὴν περιοχή μας, τόσο ἀπὸ προφορικὰ καὶ γραπτὰ κηρύγματα, ὅσο καὶ ἀπὸ κατὰ καιροὺς δηλώσεις παλαιτέρων καὶ νεωτέρων κληρικῶν τῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν γενικὴ ἀποχὴ ἀπὸ αὐτὰ τῶν κληρικῶν καὶ πολλῶν συνειδητῶν χριστιανῶν.

Αὐτὴ τῆ φορὰ ὅμως ἐμφανίζονται νὰ ἀντιπίθεται δημόσια στὶς καρναβαλικὲς ἐκδηλώσεις καὶ ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς συμπατριῶτες μας ποὺ ἀνήκουν στὴν αἵρεση τῶν Πεντηκοστιανῶν (χρησιμοποιῶ τὸν ὄρο «αἵρεση» μὲ τὴν ἀρχαία καὶ διαχρονικὴ του σημασία στὸν ἐκκλησιαστικὸ λόγο, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸ ρῆμα «αἰρέομαι», «αἰροῦμαι» καὶ σημαίνει προσωπικὴ ἐπιλογή, δηλαδὴ ὄχι ἀποδοχὴ τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως, ὅπως αὐτὴ παραδόθηκε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι σήμερα, ἀλλ' ὅπως ὁ καθένας προσωπικὰ τὴν κατανοεῖ καὶ τὴν ἐρμηνεύει).

Ἐκ πρώτης ὄψεως, τὸ περιεχόμενον τοῦ φυλλαδίου παρουσιάζεται τόσο ἐκκλησιαστικὸ καὶ Ὁρθόδοξο, ὥστε ἐὰν ὁ ἀναγνώστης του δὲν προσέξῃ κάποιες λεπτομέρειες θὰ μπορούσε νὰ τὸ ὑπογράψῃ καὶ ὡς Ὁρθόδοξος Χριστιανός. Στριζόμενος, ἐπίσης, κάποιος στὸ κεντρικὸ θέμα καὶ στὸ βασικὸ περιεχόμενον τοῦ φυλλαδίου μπορεῖ νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι οἱ συντάκτες του διαθέτουν ἀρκετὰ καλὰ στοιχεῖα μέσα τους. Ἀντιλαμβάνονται ὅτι ἡ συμμετοχὴ στὶς εἰδωλοατρικὲς καρναβαλικὲς ἐκδηλώσεις δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν ιδιότητα τοῦ Χριστιανοῦ, τοῦ μέλους τῆς Ἐκκλησίας. Κατανοοῦν ὅτι οἱ ἐκδηλώσεις αὐτές, ὅπως διοργανῶνται, «μὲ τὸ πέπλο τῆς λαϊκῆς παράδοσης», ἀποτελοῦν παγίδες γιὰ ὅσους δὲν εἶναι στερεωμένοι στὴν πίστη. Ἔχουν ἀκόμη τὸ θάρρος αὐτές τὶς ἀλήθειες νὰ τὶς

διακηρύξουν δημόσια. Καὶ πιστεύω, τὸ πῶς σημαντικὸ, ὅτι οἱ ἴδιοι δὲν συμμετέχουν σ' αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὶς ἐκδηλώσεις.

Ἀπὸ τὸ ἄλλο ὅμως μέρος, ὅσο ἐπιμελημένα κι ἂν ἐπιχειροῦν οἱ συντάκτες του νὰ τὸ ἀποκρύψουν, γιὰ ἓνα ἔμπειρο μάτι εἶναι ὀλοφάνερο ὅτι ἡ μαζικὴ αὐτὴ διακίνηση τοῦ φυλλαδίου ἔχει κι ἓνα ἄλλο ιδιαίτερα

Ἄρχιμ. Αὐγουστίνου Γ. Μύρου, Δρ Θ.

σημαντικὸ στόχο: Τὴν ἀλίευση γιὰ τὴν αἵρεση τῶν Πεντηκοστιανῶν καλοπροαίρετων καὶ ἀνυποψίαστων ἀνθρώπων βαπτισμένων στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πρόκειται δηλαδὴ γιὰ μία προσπάθεια πλαγίου προσηλυτισμοῦ.

Τὸν στόχο τους αὐτὸ ἐπιχειροῦν νὰ τὸν ἐπιτύχουν οἱ διακινητὰ τοῦ φυλλαδίου ἐμφανιζόμενοι τεχνέντως ὅτι ἀρχικὰ ταυτίζονται, ἢ τουλάχιστον εὐρίσκονται πολὺ κοντὰ στὶς θέσεις τους μὲ τὴν πατροπαράδοτη Πίστη τῶν Ὁρθοδόξων, ἐνῶ ἀποφεύγουν μεθοδικὰ νὰ ἀναφερθοῦν στὶς τεράστιες διαφορὲς, ποὺ τοὺς χωρίζουν ἀπὸ αὐτοὺς. Αὐτὸ θὰ τὸ κάνουν ἀνεκδοίαστα ὅταν τὰ ἀνυποψίαστα θύματα τοὺς πλησιάσουν καὶ τοὺς ἐμπιστευθοῦν.

Τώρα προβάλλουν τὴν ἀξία τῶν Ἁγίων Γραφῶν, καταδικάζουν τὴν εἰδωλολατρία, τὴν ἄκολασία, τὴν κραιπάλη, τὴν ἀθυροστομία, ἀναφέρονται στὴ νηστεία μὲ τέτοια ἀμφισημία, ὥστε νὰ δίνουν τὴν ἐντύπωση ὅτι τῆ μὴ ὑποκριτικὴ νηστεία τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς τὴν δέχονται καὶ ἐκεῖνοι, ὅπως καὶ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Ἐπὶ πλέον, ἀξιοποιοῦν τὶς γνώμες Ὁρθοδόξων πατέρων καὶ συγχρόνων Ὁρθοδόξων κληρικῶν, γιὰ τοὺς ὁποίους δίνουν τὴν ἐντύπωση ὅτι τοὺς ἀναγνωρίζουν ὡς αὐθεντίες.

Τίθεται ἐδῶ τὸ ἐρώτημα: Μποροῦν σ' ἀλήθεια οἱ Πεντηκοστιανοὶ νὰ δεχθοῦν καὶ νὰ χρησιμοποιήσουν στὰ κείμενά τους τὰ ὅσα γράφει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος γιὰ τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας ἢ γιὰ τοὺς ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας; Τολμοῦν, ἐπίσης, νὰ παραθέσουν τὰ ὅσα πιστεύει καὶ διδάσκει ἡ Ἁγιοτάτη μας Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία γιὰ τὴν αἵρεση τῶν Πεντηκοστιανῶν; Τὰ παραδέχονται καὶ αὐτὰ ὡς αὐθεντίες; Ἡ ἀπάντηση εἶναι προφανὴς καὶ τὸ συμπέρασμα, γιὰ τὸν

λόγο ποὺ τὰ χρησιμοποιοῦν, δηλαδὴ τὸν ὕπουλο προσηλυτισμὸ, ἀναμφίβολο.

Τέλος, μὲ σημείωσή τους, ποὺ τοποθετοῦν ἀμέσως μετὰ τὸν τίτλο τοῦ φυλλαδίου, διευκρινίζουν ὅτι «τὸ παρὸν φυλλάδιο ἀπευθύνεται μόνον σὲ συνειδητοὺς χριστιανούς. Οἱ ὑπόλοιποι νὰ τὸ ἀγνοήσουν». Τὸ εὐλόγο ἐρώτημα, τὸ ὁποῖο τίθεται μετὰ τὴν προσεκτικὴ ἀνάγνωση τῆς παραπάνω διευκρίνησης εἶναι: Ποιοὺς πιστεύουν καὶ ποιοὺς ἐδῶ ἐννοοῦν ὡς «συνειδητοὺς χριστιανούς», τοὺς Ὁρθοδόξους ἢ τοὺς Πεντηκοστιανούς;

Συνειδητὸς χριστιανὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ πρῶτα γνωρίζει καὶ πιστεύει τὴν ἀλήθεια καὶ ὕστερα ἀφοσιώνεται μὲ ὅλες του τὶς δυνάμεις νὰ τὴν βιώσῃ καὶ νὰ μαρτυρήσῃ γι' αὐτήν. Δὲν νοεῖται κάποιος νὰ χαρακτηρίζεται «συνειδητὸς χριστιανός», ὅταν ἀγνοῖ τὴν ἀλήθεια καὶ βρίσκεται στὴν πλάνη.

Ἐὰν οἱ συντάκτες τοῦ φυλλαδίου ἐννοοῦν ὡς «συνειδητοὺς χριστιανούς» μέλη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθύνονται, τότε δέχονται πῶς ἡ ἀλήθεια ὑπάρχει στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, καὶ ἐπομένως οἱ ἴδιοι ἄδικα ἐγκατέλειψαν τὴν ἀρχικὴ καὶ ἀμετάθετη Πίστη τῶν πατέρων τους, καὶ προσκολλήθηκαν σὲ μία ξενόφερτη αἵρεση, ποὺ ἐφευρέθηκε ἀπὸ ἀνθρώπους μόλις στὶς ἀρχὲς τοῦ 20ου αἰώνα. Ἐὰν πάλι πιστεύουν ὅτι ἡ ἀληθινὴ πίστη βρίσκεται στὴν λεγόμενη «Ἐλευθέρα Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῆς Πεντηκοστῆς», τότε δὲν μποροῦν παρὰ νὰ δεχθοῦν ὅτι «συνειδητοὶ χριστιανοί» εἶναι μόνον κάποια ἀπὸ τὰ μέλη τῆς. Αὐτοὺς ὅμως τοὺς ἀνθρώπους (ἀφοῦ μόνον σ' αὐτοὺς ἀπευθύνονται) μπορούσαν νὰ τοὺς ἐνημερώσουν γιὰ τὴν στάση τους ἀπέναντι στὶς καρναβαλικὲς ἐκδηλώσεις στὶς συχνὲς τους συνάξεις καὶ ὄχι νὰ τοὺς ἀναζητοῦν στὰ σταθμευμένα αὐτοκίνητα καὶ στὶς εἰσόδους τῶν σπιτιῶν ὧν δὲν εἶναι Πεντηκοστιανοί.

Δὲν ὑπάρχει, λοιπόν, καμμία ἀμφιβολία γιὰ τὴν ἐνσυνειδητη, ἀλλὰ καλὰ καμουφλισμένη, προσπάθεια προσηλυτισμοῦ στὴν αἵρεση τῶν Πεντηκοστιανῶν ἀπὸ τοὺς ἐμπνευστὲς, συντάκτες καὶ διακινητὲς τοῦ προαναφερθέντος φυλλαδίου. Κι αὐτὸ τὸ ἦθος δὲν εἶναι καθόλου χριστιανικὸ καὶ ἐκκλησιαστικὸ.

Κοζάμη - Καλάβρυτα

Τί έκδρομή κι αυτή στ' αλήθεια! Μια ομάδα από ιερείς και λαϊκούς ξεκινήσαμε στις 11 Δεκεμβρίου 2006 για να επισκεφθούμε και να γνωρίσουμε από κοντά τα Καλάβρυτα, μια μικρή, αλλά ήρωϊκή πόλη γνωστή "τοῖς πάσιν" για τὴν τραγική της ἱστορία. Ψυχὴ αὐτοῦ του ταξιδιού ὑπῆρξε ὁ Μητροπολίτης μᾶς, Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλος.

Μουντὸ ἀπὸ ὀμίχλη ἦταν τὸ ξεκίνημά της ἡ Δευτέρα, ἡ ἡμέρα τῆς ἀναχώρησης. Οἱ καρδιές, ὅμως ὄλων μᾶς ἦταν ζεστὲς ἀπὸ τὴν προσδοκία ἑνὸς τόσο μακρινοῦ ταξιδιού, πὺ φαινόνταν νὰ ὑπόσχεται πολλὰ. Σ' ὄλη τὴν διάρκεια τοῦ ταξιδιού, ὁ Μητροπολίτης μᾶς ἔφερε στὴ μνήμη τοῦ εἰκόνες καὶ γεγονότα τῆς παιδικῆς του ἡλικίας καὶ μᾶς τὰ διηγούνταν μ' ἕναν πολὺ ζεστὸ καὶ ζωντανὸ τρόπο. Πόση ἀγάπη τρέφουμε ὄλοι μᾶς γιὰ τὸν ἰδιαιτέρου τρόπο καταγωγῆς μᾶς! Μιλοῦσε μὲ καμάρια γιὰ τὸν τόπο, τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ μοναστήρια τῆς γενέτειράς του, ἀλλὰ καὶ μὲ συγκίνηση καὶ πόνου γιὰ τὸν ἀδικο χαμὸ ἀθῶων ἀνθρώπων ἐκεῖνο τὸ Δεκέμβρη τοῦ 1943.

Στὸ μεταξὺ κατηφορίζαμε πρὸς τὴ θάλασσα γιὰ νὰ μποῦμε σὲ πλοῖο, τὸ ὁποῖο θὰ μᾶς μετέφερε ἀπέναντι στὸ Αἴγιο καὶ ἡ ἡμέρα ὄλο καὶ περισσότερο φωτιζόταν ἀπὸ ἕναν ἥλιο λαμπρὸ, πὺ μᾶς συντρόφευε κατανοώντας τὶς ἀνάγκες τοῦ ταξιδιού μᾶς. Φθάνοντας στὸ Αἴγιο προσκυνήσαμε τὴν Παναγία τὴν Τρυπητή, τὸ καύχημα τοῦ τόπου, ἐνῶ τὸ ἀπόγευμα, βρεθήκαμε στὴν Ἱ. Μονὴ τῶν Ταξιαρχῶν, τῆς ὁποίας ὁ καλωσυνάτος γέροντας π. Καλλίνικος μᾶς παρέσχε πλούσιο δεῖπνο στὸ Αἴγιο ἀργότερα.

Ἀργά, πρὶν τὰ μεσάνυχτα, φθάσαμε στὰ Καλάβρυτα.

Τὸ πρωῖ τῆς ἐπόμενης ἡμέρας καὶ μετὰ τὴ Θεία Λειτουργία, ἀνηφορίσαμε πρὸς τὸν λόφο τοῦ Καπῆ, γιὰ νὰ βρεθοῦμε στὸν τόπο τοῦ μαρτυρίου, ὅπου ὁ Μητροπολίτης μᾶς ἐτέλεσε τρισάγιο στὴν μνήμη τῶν 1.300 ἀδίκως ἐκτελεσθέντων ἀπὸ τὰ γερμανικὰ στρατεύματα κατοίκων. Ἀθῶα θύματα ὑπῆρξαν

ἀνδρες, γυναῖκες καὶ τὰ περισσότερα παιδιὰ ἡλικίας 14-17 ἐτῶν, χωρὶς νὰ γνωρίζουν καὶ τὸ γιατί. Χάθηκε ἡ νιότη τοὺς λίγο πρὶν ἀνθίσει. Ἔκλεισαν τὰ μάτια τοὺς, πρὶν γνωρίσουν τὴ ΖΩΗ. Ἔσβησε τὸ γέλιο, πρὶν γνωρί-

σουν τὴν ΑΓΑΠΗ. Αἰωνία τοὺς ἡ μνήμη! Νὰ 'ναὶ ἔλαφρὺ τὸ χῶμα πὺ τοὺς σκεπάζει.

Ἰδιαιτέρα ξεχωριστὴ ὑπῆρξε ἡ γνωριμία μᾶς

Μαριάνθης Καραπαναγιωτίδου-Μπουχουρά με τὸν Μητροπολίτη τῆς Αἰγιαλείας, κ. Ἀμβρόσιο. *Συνταξ. Καθηγ. Ἀγγλικῆς Φιλολογίας*

Ἡ φιλοξενία τοῦ ὑπῆρξε Ἀβραμαϊά. Ἡ φροντίδα του

γιὰ νὰ μὴ μᾶς λείπει τίποτε, μοναδική. Τὸ χιοῦμορ τοῦ χαρισματικό. Τέλος, τὸ ἔργο του τεράστιο μὰ καὶ πολὺπλευρο.

Ἀφεθήκαμε στὸν ἐλεύθερο χρόνο μᾶς νὰ περπατήσουμε στὴν πόλη, νὰ κάνουμε τὰ ψῶνια μᾶς ἢ νὰ ἀπολαύσουμε ἕνα ρόφημα σὲ κάποιον ἀπλὸ καὶ ὁμορφο μαγαζί.

Ἀλησμόνητη, ἐπίσης, θὰ μείνει ἡ ἐπίσκεψή μᾶς στὸ ἱστορικὸ μοναστήρι τῆς Ἁγίας Λαύρας. Προστάτες τοῦ εἶναι οἱ Ἅγιοι Ἀλέξιος, «ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ», καὶ Φιλάρτος, προστάτης τῶν μελισσοκόμων. Τὰ ἐκθέματα στὸ Μουσεῖο εἶναι πολλὰ, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν πρώτη θέση κατέχει τὸ ἱστορικὸ λάβαρο τῆς Ἐπανάστασης τοῦ '21.

Ὁ χρόνος κύλησε γρήγορα καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιστροφῆς μᾶς ἦταν μπροστὰ μᾶς.

Καθ' ὁδόν, σειρά εἶχε τὸ Μέγα Σπήλαιο. Τὸ παλαιότερο μοναστήρι τῆς Πατρίδας μᾶς. Σηκώνεις τὸ βλέμμα ψηλά, πολὺ ψηλά καὶ τὸ βλέπεις καρφωμένο στὴν κοιλιὰ τοῦ βουνοῦ. "Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε" ψιθυρίζεις μὲ θαυμασμό. Ἡ λαχτάρα καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ δίνει φτερά στὸν ἄνθρωπο νὰ Τὸν προσκυνήσει καὶ νὰ Τὸν ὑπηρετήσει "ἐν γῆ ἀβάτω καὶ ἀνύδρω". Ἐκεῖ μέσα εἶναι πολλὰ τὰ λείψανα τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μᾶς. Νιώθεις πῶς οἱ Ἅγιοι εἶναι μπροστὰ σου, δίπλα σου, ζωντανοί. Θαρρεῖς πῶς παίρνουν σάρκα καὶ ὄστᾶ, πῶς φοροῦν τὰ ἄμφιά τοὺς καὶ ἱεουργοῦν. Σκύβεις καὶ προσκυνᾷς τὴν χρυσὴ λάρνακα ἢ τὴν

Υπό την αιγίδα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. Παύλου, πραγματοποιήσαμε 9ήμερη προσκυνηματική έκδρομη ιερέων και λαϊκών της Μητροπολιτικής μας περιφέρειας στους Αγίους Τόπους από 16-1-2007 έως 25-1-2007. Τήν ευθύνη για τήν πραγματοποίηση του προσκυνήματος αυτού και τὸ πρόγραμμα μετάβασης, ιερῶν προσκυνημάτων και ἐπιστροφῆς εἶχε ὁ Ἱερατικός Προϊστάμενος τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγίων Κων/νου και Ἑλένης, Ἀρχιμ. π.Νεκτάριος Παπαζαφειρόπουλος.

Εἶναι περιττὸ νὰ ὁμολογήσει κανεὶς μετὰ ἀπὸ ἓνα παρόμοιο προσκύνημα στὴν Ἁγία Γῆ, πῶς αισθάνεται και τι ἔζησε ὁ καθένας προσκυνητής. Για τὸ φόρο τιμῆς και εὐλαβείας πὺ ἀπότισαν στοὺς Ἱεροὺς ἐκείνους χώρους, τοὺς ὁποίους ἀγίασε μὲ τὴν ἔνσαρκη παρουσία Του ὁ Κύριος και Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Τὴν λεπτομερῆ ἀναφορὰ ἀπὸ τὸν ἀκούραστο Μητροπολίτη μας, πὺ σ' ὄλες τις διαδρομὲς ξεκινούσε μὲ τὴν προσευχὴ και δὲν ἔχανε εὐκαιρία νὰ μιλάει συνεχῶς γιὰ τὴν Ἱερὰ Ἱστορία τῆς Ἁγίας Γῆς και τὴν ἀνάπεμψη δεήσεων σὲ κάθε προσκύνημα; Τὸ ἀμέριστο ἐνδιαφέρον του γιὰ κάθε ἓνα μέλος τῆς ἀποστολῆς; Τὴν φροντίδα του γιὰ τὸν Καθεδρικό Ναὸ τοῦ Ἀγίου Νικολάου μὲ τὴν ἀγορὰ τῆς εἰκόνας τῆς Παναγίας, τεχνοτροπία τοῦ 17ου αἰ. τοῦ Καζάν τῆς

Ρωσίας, μὲ τὴ συνδρομὴ ὄλων τῶν προσκυνητῶν;

Ὁ Θεὸς νὰ τὸν ἔχει «ὕγιη, μακροήμερεύοντα και ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ».

Ἀλλὰ νομίζω ὅτι κανεὶς μὰ κανεὶς ἀπ' αὐτοὺς πὺ ἀπεφάσισαν τὴν ἱερὰ αὐτὴ ἀποδημία στοὺς Ἁγίους Τόπους, δὲν θὰ ξεχάσει τὸν Πανάγιο Τάφο, τὸν γνωστὸ ὡς Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως. Τὸ τεράστιο ἐκεῖνο οἰκοδόμημα, ὅπου μέσα ὑπάρχουν οἱ προσκυνηματικοὶ χώροι πὺ εἶναι συνδεδεμένοι ὄλοι μὲ τὸ Πάθος και τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου. Καθὼς βαδίζουμε τὴ Μ. Τεσσαρακοστὴ και σὲ λίγες μέρες θὰ ἔρθει ἡ Μ. Ἑβδομάδα, πιστεύω ὅτι ὄλοι θὰ θυμηθοῦν, ἀκούγοντας τὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια, θὰ βαδίσουν μαζί Του τὴν ὁδὸ τοῦ Μαρτυρίου, τὸν κῆπο τῆς Γεθσημανῆς, τὴν οἰκία τοῦ Σίμωνα τοῦ Κυρηναίου, τὴν Βερονίκη νὰ σκουπίζει τὸ ἰδρωμένο πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ (Ἅγιο Μανδήλιο), τὴν Σταύρωση, τὴν παράδοση τοῦ πνεύματός Του και στὴ συνέχεια τὴν ἀποκαθῆλωση και τὸν Τάφο τοῦ Χριστοῦ. Θὰ εἶναι ἐκεῖ νοερὰ και στὰ ἄλλα ἱερὰ προσκυνήματα. Καὶ μία εὐχή: «Κάθε συνειδητὸς ὀρθόδοξος χριστιανὸς χρωστάει στὸν ἑαυτό του ἓνα προσκύνημα στοὺς Ἁγίους Τόπους». Ἐκεῖ θὰ δεῖ πόσο ζωντανὴ εἶναι ἡ πίστη μας, θὰ νιώσει ρίγη συγκινήσεως και εὐλάβειας και θὰ ἐπιθυμεῖ πότε νὰ ξαναβρεθεῖ στοὺς Ἁγίους Τόπους.

Ἕνας Προσκυνητής

— συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 4 —

ἀσημένια θήκη τους και ἐκείνοι σηκώνουν τὸ χέρι και σ' εὐλογοῦν.

Ἐκεῖ, στὸ Μέγα Σπήλαιο, ἐπίσης, σὲ μιὰ μικρὴ και παλιὰ ἐκκλησοῦλα βρίσκεται ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα κειμήλια τῆς πίστες μας. Ἡ κηρόπλαστη και ἀνάγλυφη εἰκόνα τῆς βρεφοκρατούσης Παναγίας μας, πὺ εἶναι ἔργο τοῦ Εὐαγγελιστῆ Λουκᾶ. Ἡ Παναγία κρατᾶ στὰ δεξιὰ της τὸ Χριστὸ βρέφος. Φοροῦν στὸ κεφάλι κορῶνα διαμαντόπετρη, δῶρο τοῦ αὐτοκράτορα Ἀλεξίου Κομνηνοῦ. Πόσα μάτια,

ἄραγε, πέρασαν και περνοῦν ἀπὸ μπροστὰ Τῆς δακρυσιμένης ζητώντας Τῆς νὰ μεσιτεύσει στὸν Υἱὸ Τῆς!

Ὡ, εὐλογημένοι μοναχοὶ αὐτῆς τῆς εὐλογημένης Πατρίδας! Ἀπὸ τὰ μετερίζια τῆς πίστες, ὅπου βρίσκεστε ἄγρυπνοι φρουροί, μᾶς ἐμπνέετε και μᾶς ὀδηγεῖτε. Εἴστε τὸ «ἄλας τῆς γῆς» τὸ «φῶς Χριστοῦ», πὺ δὲν μπορεῖ νὰ μπεῖ ποτὲ «ὑπὸ τὸν μόδιον». Εἴστε ὑπηρετὲς ἀετοὶ στοὺς ἀνοιχτούς, καθάρους και γαλαζίους ὀρίζοντες. Κονταροδεμένους ἐπὶ τῆς γῆς, δὲν θὰ σᾶς δοῦμε ΠΟΤΕ!

Ἰωάννης Φουντούλης

—Τοῦ Παναγιώτη Σκαλτσῆ

Το βράδυ τῆς Τετάρτης, 24 Ἰανουαρίου 2007, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ Ὁμότιμος Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης Ἰωάννης Φουντούλης, μετὰ ἀπὸ πολύμηνη δοκιμασία στὸ κρεβάτι τοῦ πόνου. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία ἐψάλη τὴν ἐπομένη, Πέμπτη 25 Ἰανουαρίου, στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, τὸ Ναὸ ποὺ λειτουργοῦσε ὁ ἅγιός του Συμεὼν Θεσσαλονίκης, προεξάρχοντας τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου, τῆ συμμετοχῆ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εἰρηναίου, ἄλλων ἀρχιερέων καὶ ιερέων. Παρέστησαν ἐπίσης ὁ Κοσμήτωρ καὶ καθηγητὲς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ πλῆθος συμπροσευχομένων γνωστών, μαθητῶν καὶ φίλων τοῦ ἀειμνήστου.

Ὁ Ἰωάννης Φουντούλης ὑπῆρξε μιὰ ἀπὸ τὶς ἐξέχουσες μορφές τῶν θεολογικῶν γραμμάτων τῆς ἐποχῆς μας καὶ ὅπως χαρακτηριστικὰ τόνισε ἕνας ἐκ τῶν ὁμιλητῶν στὸ τέλος τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας καταξιώθηκε ὡς ὁ λειτουργιολόγος τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ μιὰ καὶ πλέον τριακονταετία ὑπηρετήσε στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἀπὸ τὸ 1961 ὡς βοηθὸς τῆς ἑδρας τῆς Λειτουργικῆς καὶ Ὁμιλητικῆς, ἀπὸ τὸ 1963 ὡς διδάκτωρ καὶ Ἐπιμελητής, ἀπὸ τὸ 1966 ὡς Ὑφηγητὴς καὶ ἐντεταλμένος Ὑφηγητὴς καὶ ἀπὸ τὸ 1969 ἕως τὸ 1996 ὡς τακτικὸς Καθηγητὴς. Στὸ διάστημα αὐτὸ διετέλεσε Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, πρῶτος Πρόεδρος τοῦ τμήματος Ποιμαντικῆς καὶ Κοινωνικῆς Θεολογίας καὶ Συγκλητικὸς. Ἄρχων ἐπίσης Χαρτουλάριος τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ Διευθυντὴς ἀπὸ τὸ 1989 τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἰδρύματος Πατερικῶν Μελετῶν γιὰ μιὰ περίπου δεκαπενταετία, ἔχαιρε μεγάλης ἐκτιμῆσεως τόσο στὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν κοινωνία, ὅσο καὶ στὸν ἐπιστημονικὸ χῶρο.

Ὁ μακαριστὸς Καθηγητὴς ἐργάσθηκε μὲ πολὺ ζῆλο καὶ ἐπιστημονικὴ εὐσυνειδησία γιὰ τὴ λατρευτικὴ παιδεία καὶ ἀγωγή τῶν φοιτητῶν του μὲ κέντρο πάντοτε τὸ Ναὸ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ συγκεκριμένο ἐτήσιο πρόγραμμα Ἀκολουθιῶν. Ὁραματίσθηκε ἐπίσης τὴν ἀνάανεωση καὶ ἀναζωπύρωση τῆς θείας Λατρείας μὲ βάση πάντοτε τὸ «εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν» τοῦ ἀποστόλου Παύλου καὶ τὴν ἀνάγκη συμμετοχῆς τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ στὴ θεία Εὐχαριστία καὶ τὴ λειτουργικὴ προσευχὴ γενικότερα. Πρὸς τοῦτο καὶ τὸ κοπιῶδες ἔργο λειτουργικῶν ἀπαντήσεων σὲ ἐρωτήματα ιερέων ἀπὸ τὸν Ἰούνιο τοῦ 1964 στὸ περιοδικὸ «Ὁ Ἐφημέριος». Μία προσπάθεια

ποὺ σφράγισε τὴ θεολογικὴ, ἐπιστημονικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ του παρουσία.

Μία ἄλλη πτυχὴ τῆς δραστηριότητάς του εἶναι ἡ ὀργάνωση, συμμετοχὴ καὶ στήριξη Συνεδρίων σχετικῶν μὲ τὸ ἐπιστημονικὸ του ἀντικείμενο, ὅπως π.χ. τὰ δέκα περίπου λειτουργικὰ Συνέδρια στὴν Ἱ. Μητρόπολη Δράμας, τὰ τρία Ἀγιολογικὰ Συνέδρια στὴν ἀγαπημένη του πατρίδα τὴ Μυτιλήνη καὶ τὰ ἑπτὰ Συνέδρια ἕως τώρα ποὺ μὲ πολλὴ ἐπιτυχία ὀργανώθηκαν ἀπὸ τὴν Ἱ. Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως.

Ἡ προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργο τοῦ ἀειμνήστου λειτουργιολόγου Καθηγητοῦ Ἰωάννου Φουντούλη, τοῦ τελευταίου ὅπως ἔχει χαρακτηρισθεῖ Κολλυβά, θὰ ἐκτιμηθοῦν καὶ θὰ ἀξιολογηθοῦν ἀκόμη περισσότερο στὸ ἐγγὺς καὶ τὸ ἀπώτερο μέλλον. Ἐκεῖνο ποὺ ἐδῶ μπορεῖ νὰ ἐπισημανθεῖ εἶναι ὅτι ὅσοι τὸν γνώρισαν καὶ τὸν ἔζησαν ἀπὸ κοντὰ διείδαν στὸ πρόσωπό του τὸν ἀληθινὸ ἄνθρωπο καὶ τὸν ἄξιο ἐπιστήμονα, τὸν ἀκαδημαϊκὸ δάσκαλο καὶ τὸν ἐκκλησιαστικὸ ἄνδρα. Πλούτος μέγας καὶ κεφάλαιο ἀνεκτίμητο τόσο γιὰ τὴ Θεολογία ὅσο καὶ γιὰ τὴν Ἐκκλησία. Ἡ μνήμη του ἄς εἶναι αἰωνία καὶ ἡ σπορὰ τοῦ προφορικοῦ καὶ τοῦ γραπτοῦ του λόγου ἄς καρποφορήσει πλουσίως γιὰ τὴ στήριξη τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐντρύφησή του στὸν ἀμφιλαφεὶ λειμῶνα τῆς θείας Λατρείας.

† Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
 ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
 ΠΑΝΤΙ ΤΩι ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,
 ΧΑΡΙΣ ΕΙΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ
 ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,
 ΠΑΡ'ΗΜΩΝ ΔΕ ΕΥΧΗ, ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΤΧΩΡΗΣΙΣ

«Έφθασε καιρός, ή τῶμ πνευματικῶμ ἀγώμωμ ἀρχή» .

(Δοξαστικόν τῶν αἰνῶν Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς)

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Διά τῶν λόγων αὐτῶν ὁ Ἰερός Ὑμνωδός μᾶς ὑπενθυμίζει, ὅτι κατά τήν ἀρχομένην περίοδον τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ὀφείλομεν, χάριν τῆς πνευματικῆς καταρτίσεως καί προόδου μας, νά ἐντείνωμεν τούς πνευματικούς μας ἀγῶνας.

Ἀρχαιόθεν οἱ ἄνθρωποι εἶχον διαπιστώσει ὅτι τά ἀγαθά κόποις κτώνται. Ἀντιστοίχως καί οἱ Ἅγιοι Πατέρες εἶχον διαπιστώσει ὅτι πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς θείας ἀγάπης, ἐντός τῆς ὁποίας ἐνυπάρχουν ὅλα τά αἰώνια καί τά πρόσκαιρα ἀγαθά, χρειάζεται, ὡς λέγει χαρακτηριστικῶς ὁ Ἀββᾶς Ἰσαάκ ὁ Σύρος, ἡ τῆς ἀναπαύσεως καταφρόνησις. Καί τά μὲν ὑλικά ἀγαθά οἱ ἄνθρωποι ἐπιδιώκομεν καί ἀποκτῶμεν διά μυρίων κόπων, διά τούς ὁποίους εἴμεθα συνήθως πρόθυμοι.

Τά πνευματικά ὁμως ἀγαθά μᾶς χαρίζονται ἀπό τόν Θεόν, ὑπό τήν προϋπόθεσιν ὅτι εἰλικρινῶς ζητοῦμεν πρωτίστως Αὐτόν καί τήν ἀγάπην Του καί ὄχι ἐγωκεντρικῶς αὐτά τά ἴδια χάριν αὐξήσεως τῆς ἀτομικῆς ἱκανοποιήσεώς μας ἢ τῆς φιλοδοξίας μας. Ὁ Κύριος σαφῶς μᾶς εἶπε «Ζητεῖτε πρῶτον τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καί τήν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καί ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν» (Ματθ. 6,33), καί μᾶς ἐβεβαίωσεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος προσφέρεται χάριν τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ νά ἀπολέσῃ τήν ζωήν του, αὐτός θά τήν σώσῃ, δηλαδή, γενικώτερον, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μέ μεγαλοψυχίαν ἀποβλέπει εἰς τήν ἀγάπην τοῦ Πατρός αὐτοῦ Θεοῦ καί δέν ἐπιζητεῖ μέ μικροψυχίαν τά ὑλικά ἢ πνευματικά ἀγαθά Του χωρίς Αὐτόν, αὐτός τελικῶς ἀπολαμβάνει τόσον τήν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποίαν ἐπιδιώκει, ὅσον καί τά πάσης φύσεως ἀγαθά του, τά ὁποία δέν ἐπιζητεῖ.

Διότι, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ὁ Πατήρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὁ ἀγαπῶν ἡμᾶς καί θέλων τήν μακαριότητά μας, ὁ δοτήρ καί ἡ πηγὴ παντός ἀγαθοῦ, ὅταν ἐπιστρέψωμεν

πλησίον Του θά μᾶς δώσῃ, ὅπως ἔδωσεν εἰς τόν ἐπιστρέψαντα ἄσωτον υἱόν Του, καί ὅλα τά ἄλλα ἀγαθά τά ὁποία μᾶς χρειάζονται. Τήν στολήν τήν πρώτην, τόν μόσχον τόν σιτευτόν, τόν δακτύλιον εἰς τήν χεῖρα, τήν πανηγυρικὴν συνεστίασιν καί πρό πάντων τήν πατρικὴν ἀγκάλην Του! Διά νά εἰσέλθωμεν ὁμως εἰς τὰς πατρικὰς ἀγκάλας πρέπει πρῶτον νά ἀποστραφῶμεν τὰς ἀμαρτίας μας καί κυρίως τήν ἐγωπάθειάν μας, τήν ὁποίαν συμβολίζουν τὰ ξυλοκέρατα, μέ τά ὁποία τρέφονται οἱ χοῖροι, ἀποδεικνύοντες τήν εἰλικρίνειαν τοῦ πόθου μας διά τήν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ διά τοῦ οἰκειοθελοῦς καί φιλοτίμου πνευματικοῦ ἀγῶνος μας.

Ἡ ἀληθὴς φύσις τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος ἐγκεῖται εἰς τήν στόχευσιν τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ὡς τοῦ ζητουμένου καί τοῦ ἐπιθυμητοῦ καί εἰς τήν ἀντίστοιχον στέρησιν καί ἐγκατάλειψιν ἄλλων νομίμων ἀγαθῶν καί ἐπιθυμιῶν διά νά δοθῇ ἡ ὑπαρξίς μας ὅλη ψυχῇ καί διανοίᾳ εἰς τόν πρωταρχικόν μας στόχον. Δι' αὐτό καί ἡ νηστεία, ἡ ὁποία εἶναι μία τῶν κυριωτέρων ἀσκητικῶν ἐπάλλξεων τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, δέν ἐκφράζει ἀπόρριψιν τῶν εὐλογημένων τροφῶν, ἀλλὰ ἐκουσίαν στέρησιν τῆς ἀναπαύσεως τήν ὁποίαν αὐταί παρέχουν εἰς τό σῶμα, μέ τόν σκοπὸν κυρίως μὲν νά ἀπαγκιστρωθῇ ἡ ψυχὴ μας ἀπὸ τό ἀποκλειστικόν ἐνδιαφέρον διά τό ἐγώ, ἀφ' ἑτέρου δέ νά καταστήσῃ τό σῶμα εὐάγωγον καί πειθαρχικόν εἰς τόν κυβερνήτην νοῦν, ὄργανον καί ὄχι κυρίαρχον τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου.

Δέν εἶναι σκοπὸς τῆς πνευματικῆς ἀσκήσεως ἡ διά τῶν ἀνθρωπίνων δυνάμεων ἀπόκτησις τῶν ἀρετῶν ἢ ἄλλων πέραν τοῦ συνήθους δυνατοτήτων, ὡς πιστεύουν οἱ ἀνήκοντες εἰς τούς διαφόρους ἀνθρωπισμούς, ἀλλὰ ἡ ἔκφρασις τοῦ πόθου μας νά συναντήσωμεν τό πρόσωπον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τό ὁποῖον ἀνακεφαλαιοῦνται τά πάντα καί ἐκ τοῦ

ὁποῖου ἀπορρέουν τά πάντα. Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ μέ σαφῆνειαν κηρύσσει ὅτι χωρίς αὐτοῦ δέν δυνάμεθα νά ποιήσωμεν οὐδέν καί ὁ Ὑμνωδός μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι ἐάν μή Κύριος οἰκοδομήσῃ τόν οἶκον τῶν ἀρετῶν τῆς ψυχῆς μάτην κοπιῶμεν. Προσηλούμεθα, λοιπόν, ἡμεῖς οἱ χριστιανοί εἰς τήν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ καί παραιτούμεθα ἐκουσίως πολλῶν ἄλλων δευτερευουσῶν ἀγαθῶν καί προσηλώσεωσιν ἵνα ἀξιοθῶμεν τῆς παρουσίας Αὐτοῦ εἰς τόν οἶκον τῆς ψυχῆς μας. Ὅταν τοῦτο ἐπιτευχθῇ μέ τήν εὐδοκίαν καί τήν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἡ εἰρήνη καί ἡ χαρὰ καί ἡ τελεία ἀγάπη θά ἔχουν ἐγκατασταθῇ μονίμως εἰς τήν ὑπαρξίν μας.

Δι' αὐτό καί ἡ πνευματικὴ ἄσκησις δέν γίνεται μέ κατῆφειαν, οὔτε μέ ἐπίδειξιν, ἀλλὰ μέ χαρὰν καί μυστικότητα, κατά τό ἐφικτόν. Ἐάν ὑπάρχῃ ἐπίδειξις ὁ στόχος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ἐγκαταλείπεται καί τήν θέσιν του καταλαμβάνει ἡ ἀνθρωπαρέσκεια, ἐάν δέ ὑπάρχῃ κατῆφεια καί στενοχωρία φεύγει ἡ ἰλαρότης καί τό ἐκούσιον καί ζῆ ὁ ἀσκούμενος εἰς κλίμα καταπίεσεως καί ἐξαναγκασμοῦ, ἤτοι εἰς ψυχικὰς καταστάσεις μὴ ἀρεστάς εἰς τόν Θεόν.

Ἡ πνευματικὴ ἄσκησις πρέπει νά γίνεται μέ χαρὰν καί νά ἔχῃ ὡς πρώτιστον σκοπὸν νά εἰσαγάγῃ τήν καρδίαν μας εἰς τήν ἀγάπην καί τήν χαρὰν τοῦ Θεοῦ, διά τῆς ὁποίας ἐξοβελίζεται ἀπὸ μέσα μας πᾶσα πικρία καί μνησικακία καί πᾶσα διαμαρτυρία καί παράπονον κατὰ τῶν συνανθρώπων μας καί ἔρχεται μέσα μας καί ἀκτινοβολεῖται γύρω μας ἡ ἀδιατάρακτος καί ὑπέροχος εἰρήνη τοῦ Θεοῦ.

Εἶθε νά διέλθωμεν ἅπαντες τό στάδιον τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς μέ ἀγῶνας πνευματικούς, ὥστε νά χαρῶμεν μέ πληρότητα τήν χαρὰν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ὁποῖου ἡ Χάρις καί τό πλοῦσιον Ἐλεος εἶψαν μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή ,βζ'
 † Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος
 διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

ΠΑΥΛΟΣ
ΕΛΕΦ ΘΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΤΗΣ ΛΓΙΩΤΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ

Πρός τόν εϋσεβή Κλήρον
καί τόν εϋλαβή λαόν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

«Εϋφραίνεσθε δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη Χριστοῦ γεννηθέντος...»

(τροπάριο αἶνων ἑορτῆς Χριστουγέννων)

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά!

Χριστούγεννα! Τό ἀπόρρητο μυστήριο φανερόνεται! Τό ἀκατάληπτο ἀποκαλύπτεται! Τό ἀνερμήνευτο μυστήριο, τό «σεσηγημένον τοῖς χρόνοις» ἐρμηνεύεται! Ναί! Ὁ Θεός γίνεται ἄνθρωπος, ὁ ἀπρόσιτος γίνεται προσίτος, ὁ ἄσκαρος σαρκώνεται, ὁ ἄχρονος Θεός μπαίνει στόν κόσμον καί πολιτογραφεῖται «**Αὐτοῦστος μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς... ἀπεγράψθησαν οἱ λαοὶ τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος...**» (Δοξαστικό ἑσπερινῶ ἑορτῆς), ψάλλει ἡ ἀγιωτάτη μας Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Χριστούγεννα! Καί ὁ Χριστός, τό δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, γίνεται ἄνθρωπος γιά νά σώσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τὰ δεσμά τοῦ πνευματικοῦ θανάτου, ἐξ' αἰτίας τῆς παρακοῆς τῶν πρωτοπλάστων γίνεται ἄνθρωπος γιά νά ἐλευθερώσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν αἰχμαλωσία τοῦ διαβόλου· γίνεται Σωτήρας, ἐλευθερωτής καί εὐεργέτης: «**Σώσαι θέλων τόν κόσμον, ὁ τόν ὅλων Κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε...**» (Χαιρετισμοὶ Θεοτόκου). Δέν τόν κάλεσε κανεὶς! Μόνος Του ἦλθε ἀπό ἄκρα ἀγάπη γιά τόν ἄνθρωπο, τό πλέον τετιμημένο καί δεδοξασμένο δημιουργημά Του! Τόν ἄνθρωπο, τόν ὁποῖο προίκισε μέ νοῦ καί λογική στό πρόσωπο τοῦ ὁποῖου «ἐνεφύσησεν πνοήν ζωῆς...» τόν ὁποῖο ἐπλασε «κατ' εἰκόνα» Του, ὥστε ἀξιοποιῶντας καί αὐξάνοντας τὰ πνευματικά του χαρίσματα μέ ταπείνωση καί ὑπακοή στίς θείες ὑποσχέσεις, νά φθάσει στό «καθ' ὁμοίωσιν», νά γίνῃ δηλαδή Θεός! Ὅποια τιμὴ! Ὅποια χάρις καί ἀνερμήνευτη εὐλογία! Ὁ Δημιουργός, ὁ Κτίστης τῶν πάντων, «αὐτεπάγγελτα», χωρίς πρόσκληση, νά κα-

ταδέχεται νά γίνῃ ἄνθρωπος ὑπέρ τοῦ «πεπρωκότος ἀνθρώπου»!

«**Τί σοι προσενέγκομεν Χριστέ, ὅτι ὠφθῆς ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς;**» (ἰδιόμελο ἑσπερινῶ ἑορτῆς). Δέ μᾶς ζητάει ἀνταλλάγματα ὑλικά, ἀφοῦ δικά Του εἶναι ὅλα, καί ἡ γῆ καί ἡ θάλασσα «καί πάντα τὰ κινούμενα ἐν αὐτῇ». Ἐμεῖς πληρεξούσιοι Του εἴμαστε καί πάροικοι καί παρῆδημοι «**γυμνοὶ ἐξῆλθομεν ἐκ κοιλίας μητρὸς καί γυμνοὶ ἀπελευσόμεθα ἐκ τοῦ κόσμου τούτου**» (Ἰωβ 1, 21). Τί λοιπόν μᾶς ζητάει; Τήν καρδιά μας: «**Υἱέ μου δός μοι σὴν καρδίαν...**» (Παρ. 23, 26), γιά νά τήν κάνει θρόνον καί κατοικητήριό Του! Μᾶς ζητάει νά ἐμπιστευόμαστε Αὐτόν καί ὄχι τοὺς ὑπερφίαλους καί ἐγωιστές τοῦ κόσμου τούτου, οἱ ὁποῖοι αὐτοανακηρύσσονται θεοὶ καί κυβερνήτες, καταστρατηγώντας τό ἀγαθὸ τῆς «κατὰ Χριστόν» ἐλευθερίας καί μετατρέποντας αὐτό τό θεῖο δῶρο σέ δικτατορία καί τυραννία! «**Μὴ πεποιθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱούς ἀνθρώπων οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία**», παραγγέλλει τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ προφήτᾶνακτος Δαυῖδ! Καί πόσο ἀποκαλυπτικός εἶναι ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος, ὅταν γράφει στό μαθητὴ του Τιμόθεο: «**Τοῦτο γινώριζε, ὅτι θά ἔλθουν καιροὶ δύσκολοι, διότι οἱ ἄνθρωποι θά εἶναι ἐγωιστές, φιλάργυροι, φανατισμένοι, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, ἀπειθεῖς στοὺς γονεῖς, ἀχάριστοι, ἀσεβεῖς, ἄστοργοι, ἀδιάλλακτοι, συκοφάντες, ἄστοιχοι, ἄγριοι, ἐχθροὶ τοῦ καλοῦ, προδότες, αὐθάδεις, φίλοι τῆς ἡδονῆς μᾶλλον παρά φίλοι τοῦ Θεοῦ**» (β' Τιμ. 3, 1-5).

Χριστούγεννα, ἀδελφοί μου! Καί ἡ φτώχεια, ἡ ἀνεργία, ἡ πείνα καί οἱ ἐπιδημικὲς ἀσθένειες κατατυραννοῦν τήν ἀνθρωπότητα. Παιδάκια στόν λεγόμενο ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς τοῦ πλανήτη μας «τρίτο κόσμον» πεθαίνουν ἀπὸ τὴν ἀσιτία, πρὶν ἀκόμη χαροῦν τὴν δημιουργία τοῦ Θεοῦ καί τὰ ἀγαθὰ τῆς!

Χριστούγεννα! Καί ἡ ἀδικία, οἱ πόλεμοι μέ τοὺς ποταμοὺς αἱμάτων, τίς ἐκατόμβες τῶν θυμάτων, τὰ ἐρείπια, τίς καταστροφές καί τὰ τρομοκρατικὰ χτυπήματα, κατέχουν τὴν πρώτη θέση στὴν καθημερινὴ εἰδησιογραφία!

Χριστούγεννα, ἀδελφοί μου! Καί ὁ ἄρχοντας τῆς εἰρήνης, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καί τῆς ἀλήθειας, τό ἀνέσπερο φῶς, ὁ πλοῦτος τῆς ἀγάπης καί ἡ ἀκένωτη ἀγαθότητα, ἔχει κάπου νά σταθεῖ; Ὑπάρχει τόπος νά ἀνακληθεῖ; Μήπως ὁ ἀγαπημένος Του λαός καί περιούσιος, τό πολυευεργετημένο γένος μας καί ἡ φυλὴ μας, λοξοδρόμησε;

Ὡς φρόνιμοι καί συνετοί, ὡς λαὸς εὐγενῆς στοὺς τρόπους καί ἀρχοντικός στὴ συμπεριφορά μας διαχρονικά, ἄς προβληματιστοῦμε καί ἄς ἀναβαπτισθοῦμε στὰ νάματα καί ἰδανικά τῆς ἐνδόξου ἱστορίας μας, ἀλλὰ καί ἄς ἐπανακεντρισθοῦμε στίς ἡθικὲς ἀξίες τῆς ἀμωμῆτου καί ἀπλανοῦς πίστεώς μας, τῆς Ὁρθοδοξίας μας!

Εὐφρανθεῖτε καί χαρεῖτε, τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καί περιπόθητα, μέ Χριστό στίς καρδίες σας! Χαρεῖτε τὰ Χριστούγεννα καί ἀπολαύστε τὴν ἐόρτιο καὶ πανεπίσημη αὐτὴ ἡμέρα!

Ὅλους σᾶς ἀγαλιάζω πατρικά καί σᾶς ἀσπάζομαι πνευματικά!

Καλά καί εὐλογημένα Χριστούγεννα! Χρόνια πολλὰ καί πανευφρόσυνα!

Μετά θερμῶν εὐχῶν, τιμῆς καί ἀγάπης ἐν Χριστῷ τεχθέντι

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ

ΠΑΥΛΟΣ

ΠΑΥΛΟΣ
ΕΛΕΨ ΘΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ

Πρός τόν εὐσεβῆ Κλήρον
καί τόν εὐλαβῆ λαόν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

«Τῆ ἱ' τοῦ αὐτοῦ μηνός ἑορτάζομεν πῆν κατὰ σάρκα Περιτομήν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» καί «Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου».

Μέ αὐτούς τούς ὑπομνηματισμούς καί τίς ἀναφορές Ἀγαπητοί πατέρες, Ἐντιμώτατοι Ἄρχοντες, λαέ τοῦ Θεοῦ περιούσιε καί πεφιλημένε,

ἡ ἀγιωτάτη μας ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μᾶς εἰσαγάγει στά γεγονότα τῆς μεγάλης αὐτῆς ἡμέρας, ἀλλά καί μᾶς ὑπενθυμίζει καί πρόσωπα, τά ὁποῖα καταξιώθηκαν ἐξ αἰτίας τῆς κατὰ Χριστόν ζωῆς τους!

Μπήκαμε, σὺν Θεῷ καί τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀδελφοί, στόν νέο ἐνιαυτό τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου. Ἕνας χρόνος πέρασε καί δέν ἐπαναλαμβάνεται! Μπήκε καί αὐτός στήν ἱστορία, ἀνήκει στό παρελθόν καί στήν αἰωνιότητα! Γεμάτες οἱ σελίδες τῆς ἱστορίας ἀπό παρελθόντες χρόνους καί ὁ καθένας ἀπ' αὐτούς γεμάτος ἀπό γεγονότα εἴτε καταξιώτικα τῆς ἀρετῆς, τοῦ ἠθους καί τῆς προόδου τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητος, εἴτε ἀπαξιώτικα αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀνθρώπου ὡς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ! Γεγονότα ἀνατριχιαστικά στήν περιγραφή τους ἢ καί στήν προβολή τους ἀπό τά μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης!

Καί ὅμως ὁ χρόνος εἶναι καί παραμένει πολῦτιμος γιά κάθε ἄνθρωπο καί τίς δραστηριότητές του. Καί πῶς εἶναι δυνατόν νά μὴ εἶναι πολῦτιμος ὁ χρόνος, ἀφοῦ δόθηκε στόν ἄνθρωπο ἀπό τόν Δημιουργό του Θεοῦ; «Ὁ καιρούς καί χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος...». Ἀπό τόν καθένα μας καί τά ἔργα του ξεφτιάται

τό καλό καί ὠραῖο καί δημιουργικό τοῦ χρόνου, ἀπό τό κατά πόσο καλλιεργήσαμε τόν νοῦ καί τήν καρδιά μας, τήν ψυχή καί τό πνεῦμα μας στήν ἀρετή, στά νάματα τῆς πίστεώς μας, στή βιοτή καί πολιτεία τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, αὐτῶν τῶν ἀειφωτῶν ἀστέρων τοῦ νοητοῦ στερεώματος! Πόσο πτωχός εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἀφήνει τόν χρόνο νά φεύγει ἀνεκμετάλλετος! Καί πόσο πλούσιος πνευματικά, ὑπαρξιακά καί πολιτιστικά εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐξαγοράζει τόν χρόνο γιά ἔργα ἀγαθά, ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος στοχάζεται τό καλό, τό πρέπον καί ὅλα ἐκεῖνα τά ὁποῖα τόν ἀναδεικνύουν σέ προσωπικότητα καί τόν καταξιώνουν ἰσοῦς Κορινθίους παραγγέλλει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅτι ὁ χρόνος εἶναι ὀλίγος καί πρέπει σωστά νά τόν ἐκμεταλλεῖσθε καί συνεχίζει στούς Ἐφεσίους, ὅτι πρέπει τόν χρόνο νά τόν ἀξιοποιεῖτε σωστά καί νά τόν ἐμπλουτίζετε μέ ἔργα ἀρετῆς, ἔργα εὐάρεστα στόν Θεό.

Πρωτοχρονιά σήμερα, ἀδελφοί, καί κατὰ τόν ὕμνο τῆς Ἐκκλησίας μας ἑορτάζουμε διπλή ἑορτή, δηλαδή τήν περιτομή τοῦ Κυρίου μας καί τήν μνήμη τοῦ φωστῆρος καί οἰκουμηνικοῦ διδασκάλου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου. «Ἄγει διπλὴν ἀληθῶς, ἡ Ἐκκλησία ἑορτήν σημερον Ἐπιτομῆς, ὡς βρέφος Δεσπότου, ὀφθέντος ἐπὶ γῆς, καί μνήμης οἰκέτου, σοφοῦ καί τρισμάκαρος» (ε' ὡδή κανόνος τοῦ ἀγίου).

Τήν περιτομή τοῦ Κυρίου μας ἑορτάζουμε βεβαίως ὡς σύμβολο καί τύπο, διότι αὐτὴ σήμανε, κατὰ τήν ὕμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας, τό τέλος τοῦ Νόμου καί τήν ἀρχή τῆς ἐν Χριστῷ νέας ζωῆς: «Εἴληπε τέλος ὁ Νόμος, ἀφ' οὗ Χριστός νηπιάσας, καί πληρωτῆς τοῦ Νόμου δειχθεῖς, Περιτομήν κατεδέξατο, καί ἔλυσε τήν τοῦ Νόμου κατάραν» (στ' ὡδή κανόνος ἑορτῆς) καί «Χριστοῦ περιτμηθέντος ἐτήμηθ' ὁ Νόμος. Καί τοῦ Νόμου τμηθέντος εἰσήχθη χάρις» (στίχοι Συναξαρίου ἑορτῆς).

Ἀλλά ἑορτάζουμε καί τήν ἑορτή, ὡς προείπαμε, τοῦ Μεγάλου Βασιλείου,

«τοῦ μεγίστου φωστῆρος τῆς Τρισηλίου Θεότητος», τοῦ οἰκουμηνικοῦ διδασκάλου, ὁ ὁποῖος μένει καί θά μένει στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων ὡς ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀρετῆς καί τῆς φιλανθρωπίας, ὡς ὁ «Πατήρ ὀρφανῶν καί χηρῶν προασπιστής, καί πλοῦτος πένησι, τῶν ἀσθενούντων ἡ παράκλησις ... γήρως βακτηρία... παιδαγωγία νεότητος καί Μοναζόντων ἀρετῆς κανών» (ζ' ὡδή κανόνος τοῦ ἀγίου), ὅπως ψάλλει ἡ Ἐκκλησία μας, καί ὄχι μόνον ἀλλά καί τῆς ἐπιστήμης διαχρονικός διδάσκαλος καί προστάτης.

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ περιπόθητα καί ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Πρωτοχρονιά σήμερα! Φεύγει ὁ παλιός ὁ χρόνος καί νέος ἀνοίγεται μπροστά μας μέ ἐλπίδες καί ὁράματα, μέ προγραμματισμούς καί προσδοκίες στήν σκέψη, στόν νοῦ καί στήν καρδιά τοῦ καθενός, μά τό ἐρώτημα: ὅλα αὐτά γίνονται μέ τήν παρουσία τοῦ Χριστοῦ, μέ τήν φροντίδα καί τήν μέριμνα Ἐκείνου; Ἡ μήπως τελικά γίνονται χωρίς Αὐτόν; Διότι Αὐτός εἶναι ἡ πηγή τῆς Εἰρήνης, ἡ πηγή τῆς ἀγάπης, ἡ ὁδός, ἡ Ἀνάστασις, ἡ ὄντως ζωή. Χωρίς Αὐτόν σκοτάδι, ἀσφάλειες, ἀπελπισία, πόλεμοι, αἵματα, καταστροφές καί ἀπαξίωση, ὑποτίμηση καί ὑποβίβασις τῆς ἀνθρώπινης ἀξίας ἄνελευθερία, ἀνελευκρίνεια καί ἐκμετάλλευση ἐκ μέρους τῶν δυνατῶν πρὸς τοὺς ἀδυνάτους, «τούς ἐλαχίστους ἀδελφούς μας».

Ἄς ξεκινήσουμε τόν νέο χρόνο μέ τό ἐξῆς σύνθημα: ἀξιοποίηση τοῦ χρόνου πού μᾶς χαρίζει ὁ Κύριος, γιά τό καλό τό δικό μας ἀλλά καί γιά νά μπορέσουμε νά συμπαρασταθοῦμε στούς ἀδελφούς μας μέ ἔργα ἀγάπης.

Καλός καί Εὐλογημένος παρά Κυρίου ὁ νέος χρόνος ἀδελφοί μου, μέ εἰρήνη, ἀγάπη καί πρόοδο πνευματικῆς στίς σπῆτα σας, στίς ἐργασίες καί στίς μεταξύ σας σχέσεις.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ
ΠΑΥΛΟΣ

ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ

Οικονομικός έλεγχος πραγματοποιήθηκε κατά τὸ προηγούμενο ἔτος στὴν Ἱερά Μητρόπολη Σερβίων καὶ Κοζάνης, μετὰ ἀπὸ αἴτηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παύλου, ἀπὸ τὴν Γενικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρηση τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παῦλος, ἐπιθυμώντας τὴν πλήρη διαφάνεια καὶ τάξη στὴν οἰκονομικὴ διαχείριση τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν

Ἰδρυμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐνοριῶν προσκάλεσε ὁ ἴδιος τὴν ἀρμόδια Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρηση νὰ διενεργήσει οἰκονομικὸ ἔλεγχο καὶ καλεῖ ὅλους τοὺς ἱερατικούς προϊσταμένους τῶν ἐνοριῶν νὰ τακτοποιήσουν ἀνάλογα τὰ τῶν Ἱ. Ναῶν.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος, μετὰ τὴ διενέργεια τοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου, διαβίβασε στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Παῦλο τὴν πορισματικὴ Ἐκθεση, ἐκφράζοντας τὴν πλήρη ἱκανοποίησή της ἀπὸ τὸ ἀποτελέσμα τοῦ ὡς ἄνω ἐλέγχου:

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλον.

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Συνοδικὴ Ἀπόφάσει, ληφθεῖση ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου τῆς 3^{ης} μηνὸς Μαΐου ἐ.ἔ., γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐν τῇ ῥηθείᾳ Συνεδρία Αὐτῆς, διεξεληθοῦσα τὸ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 141/28.3.2006 ἔγγραφο τῆς Διευθύνσεως τῆς παρ' ἡμῖν Γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως, δι' οὗ ὑποβάλλεται Αὐτῇ ἡ κοινοποιηθεῖσα καὶ ὑμῖν, Ἐκθεσις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κ. Θεολόγου Μαρκῆ, ἀφορῶσα εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς καθ' ὑμᾶς Ἱεράς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης, ἀπεφάσισεν ὅπως ἐκφράσῃ ὑμῖν τὴν ἱκανοποίησιν Αὐτῆς, καθ' ὅσον ἡ ὡς εἴρηται διαχείρισις διεξήχθη κανονικῶς καὶ συννόμως ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην εὐθύνην τῆς ὑμετέρας Σεβασμιότητος, ἡ ὁποία διακρίνεται διὰ τὴν ἐντιμότητα, τὴν σύνεσιν καὶ τὴν μεθοδικότητα αὐτῆς.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, κατασπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ Ἀναστάντι, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

Πρόεδρος
Ὁ Ἀθηνῶν Χριστόδουλος
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀρχιμ. Διονύσιος Μάνταλος

ΑΠΟ ΤΟ

ΣΥΝΑΞΑΡΙ

Ὁ ἅγιος Βλάσιος

Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὰ ζῶα φανερώνει τὴν καλωσύνη τῆς ψυχῆς του καὶ ἡ ἡμερότητα τῶν ζῶων πρὸς τὸν ἄνθρωπο δείχνει τὴν ἀγιωσύνη τοῦ ἀνθρώπου. Στὴν ἀρχὴ τῆς δημιουργίας δὲν ἦσαν ἐχθρικές οἱ σχέσεις τοῦ ἀνθρώπου οὔτε πρὸς τὴ φύση οὔτε πρὸς τὰ ζῶα. Οἱ Πρωτόπλαστοι ζοῦσαν εἰρηνικά κι' ἁρμονικά ἀνάμεσα στὰ ζῶα πρὶν ἀπὸ τὴν παρακοὴ καὶ τὴν πτώση. Καὶ πολλοὶ Ἅγιοι, ἀκριβῶς σὰν ἀπόδειξη τῆς ἀγιωσύνης τους, ὄχι μόνο ἀγαποῦσαν τὰ ζῶα, μὰ καὶ προστατεύονταν ἀπὸ τὰ ἄγρια θηρία, ὅπως ὁ Προφήτης Δανιὴλ καὶ πολλοὶ Μάρτυρες τῆς Ἐκκλησίας, πού στὸν Ἰππόδρομο δὲν τοὺς ἄγγιξαν τὰ θηρία. Τέτοιος, μὲ ἀγάπη πρὸς τὰ ζῶα, σάμπως κι' ἐκεῖνα νὰ ἦσαν ἄνθρωποι κι' ἀδελφοί του, ἦταν ὁ ἅγιος Βλάσιος ὁ Ἐπίσκοπος Σεβαστείας, τοῦ ὁποῦ ἡ Ἐκκλησία σήμερα (11 Φεβρουαρίου) ἐπιτελεῖ τὴ μνήμη. Τὰ ζῶα κι' ἐκεῖνα κοντὰ του αἰσθάνονταν ἀσφάλεια καὶ τὰ θηρία ἡμέρωναν καὶ γίνονταν φίλοι του.

Ἐπισκόπου Διονυσίου Λ. Ψαριανοῦ,
Μικρὸς Συναξαριστής

Κοπή Βασιλόπιτσας. Ἰ. Ν. Ἀγίων Κωσ/ρου καὶ Ἑλένης.

ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ

Ὁ ἄββας Ἰωσήφ λέγει στὸν ἄββα Νισθερῶ:

-Τὶ νὰ κάνω στὴ γλῶσσα μου πού δὲν μπορῶ νὰ τὴ συγκρατήσω;

Καὶ τοῦ λέγει ὁ γέρον:

-Ἐὰν λοιπὸν ὀμιλεῖς, αἰσθάνεσαι ἀνακούφιση;

Τοῦ λέγει: - Ὅχι.

Καὶ εἶπε ὁ γέρον:

-Ἐὰν δὲν αἰσθάνεσαι ἀνακούφιση, γιατί ὀμιλεῖς; Μᾶλλον σιώπα, καὶ ἂν συμβεῖ συζήτησις, ἄκουε περισσότερο παρὰ ὀμιλεῖ.

ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΙΜΩΝΑΡΙΟ

Ρώτησε κάποιος ἀδελφός τὸν γέροντά του:

-Γιατὶ συνέχεια κρίνω τοὺς ἀδελφοὺς;

Ἀποκρίθηκε ὁ γέροντας:

- Ἐπειδὴ ἀκόμα δὲν γνώρισες τὸν ἑαυτό σου. Γιατὶ αὐτὸς πού γνωρίζει τὸν ἑαυτό του, τὰ τοῦ ἀδελφοῦ του δὲν τὰ βλέπει.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλος ὑποδέχεται
στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη τὸν Πρόξερο τῆς Κύπρου
κ. Ἐπιδοφόρο Οἰκοδόμου

Ὅπως κάθε χρόνο, πρὶν τὶς γιορτὲς τῶν Χριστουγέννων, διενεργήθηκε στὴ Μητροπολιτικὴ Περιφέρεια Σερβίων καὶ Κοζάνης ὁ Ἐρανος τῆς Ἀγάπης, πὺν σκοπὸ ἔχει νὰ ἀπαλύνει τὶς ποικίλες ἀνάγκες τῶν ἀδελφῶν μας, πὺν περιμένουν συμπαράσταση καὶ βοήθεια. Ἡ ἀνταπόκριση τοῦ κόσμου στὸ

κάλεσμα αὐτὸ τῆς ἀγάπης ὑπῆρξε θετικὴ καὶ σὲ πολλὲς περιπτώσεις ἀπλόχερη. Παρόλα αὐτὰ ἡ ἄσκηση τῆς φιλανθρωπίας ἀπαιτεῖ ἐτησίως ποσὰ πολὺ μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ συλλεγησόμενα καὶ κἀλύπτονται ἀπὸ τὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα τῆς Μητροπόλεως καὶ ἀπὸ δωρεές.

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη εὐχαριστεῖ

θερμὰ τὸν πιστὸ λαὸ τῆς γιὰ τὴ συνεισφορά του στὴν ἄσκηση τῆς φιλανθρωπίας, καθὼς καὶ ἐκείνους πὺν βοήθησαν στὴ διενέργεια τοῦ ἐράνου καὶ εὐχεται σ' ὅλους τὴν παρὰ τοῦ Κυρίου, προσωπικὴ καὶ οἰκογενειακὴ, χάρη καὶ εὐλογία.

Ἀναλυτικὰ, κατὰ ἐνορία, τὰ ποσὰ πὺν συλλέχθηκαν ἀπὸ τὸν ἔρανο τῆς Ἀγάπης ἔχουν ὡς ἑξῆς:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ

ΕΡΑΝΟΣ ΑΓΑΠΗΣ 2006-2007

ΠΟΛΙΣ Η ΧΩΡΙΟΝ	ΠΟΣΟ (€)	ΠΟΛΙΣ Η ΧΩΡΙΟΝ	ΠΟΣΟ (€)
Ἅγιος Δημήτριος	520,00	Κοζάνη	
Ἁγία Παρασκευή	305,00	Ἁγία Παρασκευή	700,00
Ἅγιος Χαράλαμπος	175,00	Ἅγιος Ἀθανάσιος	700,00
Αἰανή	316,50	Ἅγιος Δημήτριος	4110,00
Ἄκρινή	70,00	Ἅγιος Νικάνωρ	1000,00
Ἄλωνακία	150,00	Ἅγιος Νικόλαος	3275,60
Ἄνω Κώμη	525,00	Ἅγιοι Ἀνάργυροι	690,00
Ἄργιλλος	152,50	Ἅγιοι Κων/νος & Ἑλένη	3500,00
Αὐλές	220,00	Παναγία Φανερωμένη	1235,00
Βαθύλακος	172,00	Κοῖλα	525,00
Βατερό	343,00	Κοιλάδα	306,00
Βελβενδοῦ Κοίμ. Θεοτόκου	1453,72	Κρανίδα	80,00
Βελβενδοῦ Ἁγ. Διονύσιος	380,00	Κρόκος	700,00
Γοῦλες	225,00	Κτένι	525,00
Δρέπανο	500,00	Λάβα	355,00
Θυμαριά	25,00	Λαζαράδες	150,00
Ἴμερα	250,00	Λιβαδερό	775,00
Καισαρειά	227,50	Λεύκαρα	167,50
Καλαμιά	225,00	Λευκόβρυση	200,00
Καπνοχώρι	290,00	Λευκοπηγή	1000,00
Καρδιά Νέα	330,00	Μαυροδένδρο	400,00
Καρυδίτσα	455,00	Μεσιανή	446,00
Καστανιά-Ἁγ. Θεόδωροι	190,00	Μεταξά	165,00
Κερασιά	89,00	Μικρόβαλτο	200,00
Κῆπος	40,20	Ν. Νικόπολις	30,00
Κλειτός	425,00	Ξηρολίμνη	353,00
Πλατανόρευμα	610,00	Παλαιογράτσανο	121,00
Πολύμυλος	122,50	Πετρανά	150,00
Πολύρραχος	25,00	Σιδερά	200,00
Ποντοκώμη	563,50	Σκήτη	145,00
Προσήλιο	225,00	Τετράλοφος	130,00
Πρωτοχώρι	232,00	Τρανόβαλτο	281,00
Ροδιανή	175,00	Τριγωνικό	350,00
Ροδίτης	700,00	Φρούριο	50,00
Ρυάκιο	50,00	Χαραυγή Νέα	550,00
Ρύμνιο	80,00	Νεραΐδα	40,50
Σερβίων Ἁγ. Κυριακή	650,00		
Σερβίων Ἁγ. Γεώργιος	700,00	ΣΥΝΟΛΟ	35.378,30

ΑΠΟ ΤΟ ΥΣΤΕΡΗΜΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑ

Δωρεές προς τὸ Τιάλειον Ἐκκλησιαστικὸν Γηροκομεῖον Κοζάνης «Ἅγιος Παντελεήμων», εἴτε χρηματικές, εἴτε σὲ εἶδη καὶ γεύματα, προσέφεραν εὐγενεῶς:

α) Χρηματικές δωρεές: ♦ Ι.Ν. Ἀγ. Δημητρίου Μεταξᾶ 100 €. ♦ Ι.Ν. Κοιμ. Θεοτόκου Βελβεντοῦ 350 €. ♦ Ι.Ν. Ἀγ. Παρασκευῆς Κοζάνης 200 €, διὰ τὴν παράστασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων. ♦ Φιλόπτ. Ταμεῖο Ι.Ν. Ἀγ. Νικολάου Κρόκου 300 €. ♦ Πρεσβυτέρα Μαρία Μεκερίδου 100 €, εἰς μὴν μὴν μακαριστοῦ ἱερέως Μιχαὴλ Μεκερίδη. ♦ Ἰωάν. Ἀποστολίδης 100 €. ♦ Μαρία Γκοβεδάρου 100 €, εἰς μὴν μὴν ἀδελφῆς τῆς Αἰκατερίνης Γκέκα. ♦ Σοφία Δεληγεωργίδου 100 €. ♦ Ἀλέξιος Κόμπος 100 €, εἰς μὴν μὴν Ἀθανασίου Ἀντωνοπούλου. ♦ Οὐρανία Παπαγιάννη-Φωτιάδη 300 €, εἰς μὴν μὴν ἀδελφῆς τῆς Βασιλικῆς. ♦ Σωτήρης-Κούλα Τόντη 200 €, εἰς μὴν μὴν Δώρας Χαλκιά. ♦ Δημητ. Ἀντωνόπουλος 150 €. ♦ Κρίτων Βαβίτσας 70 €. ♦ Σύλλογος Ἐκκλησιολογίας 100 €. ♦ Βασίλειος Τοπάλης 30 €. ♦ Ἰωάννης-Εὐαγγελία Δίκου 100 €. ♦ Ἀναστασία Χαριτωνίδου 500 €, εἰς μὴν μὴν συζύγου τῆς Τηλεμάχου. ♦ Οἰκ. Δημητρίου, Ναοῦ καὶ Σταύρου Τοάτσου 100 €, εἰς μὴν μὴν Κων/νου Κράλια. ♦ Ἀδάμος Πούχιας 70 €. ♦ Κων/νος Χαϊτίδης, Νικόλαος Τσελεγγίδης, Ἠλίας Πασχαλίδης ἀπὸ Ποντοκώμη 130 €. ♦ Αἰκατ. Κυράνου 300 €, εἰς μὴν μὴν συζύγου τῆς Κωνσταντίνου Κυράνου. ♦ Ἰωάν. Δίκος 100 €. ♦ Ναοῦμ Βαρδάκας 150 €. ♦ Εὐθυμία Χαδιώ 250 €, εἰς μὴν μὴν συζύγου τῆς Ἐμμανουήλ Χαδιώ. ♦ Σύλλογος Γονέων & Κηδεμόνων ΟΑΕΔ ΤΕΕ Κοζάνης 300 €. ♦ Παναγιώτα Δημοπούλου 30 €. ♦ Κων/νος Μήλιος, Ἐλένη Καρακώστα καὶ Γεωργία Μπισμπικά 100 €, εἰς μὴν μὴν Εὐφροσύνης Μήλιου. ♦ Κων/νος Τσουμῆς 110 €, εἰς μὴν μὴν ἀδελφοῦ τῆς Γεωργίου. ♦ Θωμάς Κοϊδης 300 €. ♦ Ἀθανάσιος Χατζημανώλης 100 €. ♦ π. Ἐλευθέριος Δεμερτζίδης 400 €. ♦ Κων/νος Γκατζόφλιας 200 €, εἰς μὴν μὴν Ἄννας Τζήμου. ♦ Θεοδώρα Μυλωνά-Κατσιάνα 300 €, εἰς μὴν μὴν πατρὸς τῆς Βασιλείου Μυλωνά. ♦ Λίτσα Δεληαλιῆ-Μέμμου 200 €, εἰς μὴν μὴν προσφιλῶν προσώπων. ♦ Αἰκατερίνη Βλατῆ 100 €, εἰς μὴν μὴν συζύγου τῆς Νικολάου Βλατῆ, ἱατροῦ. ♦ Ἀρετὴ Λιάπη-Δίπλαρου 150 €, εἰς μὴν μὴν προσφιλῶν προσώπων. ♦ Εὐδοξία Κορωνίδου 100 €. ♦ Ἀλέξανδρος Ζαρογιάννης 30 €.

β) Προσφορά γεύματος: ♦ Δημήτριος Ματιάκης στίς 22/10/06, στή βάπτισιν τοῦ ἐγγονοῦ τοῦ Νικολάου. ♦ Παρθένα Μαυροματίδου καὶ τὰ παιδιὰ τῆς στίς 16/12/06, εἰς μὴν μὴν τοῦ συζύγου καὶ πατρὸς τῶν Ἰωάννου. ♦ Τὸ Α' Σ.Σ. διὰ τὴν Χριστουγεννιάτικὴν τράπεζαν. ♦ Ἀκριβὴ Σαμουριδοῦ. ♦ Στίς 2/12/06 γεῦμα, εἰς μὴν μὴν Ἀντωνίου Χατζηπαπᾶ.

γ) Προσφορά εἰδῶν: ♦ Ι.Ν. Ἀγ. Γεωργίου Κλείτου μεγάλη ποσότητα μῆλων. ♦ Φιλόπτωχο Ταμεῖο Ἀγ. Τριάδος Δρεπάνου διάφορα βρώσιμα. ♦ Ταβέρνα Ἐκκλησιαστικῆς εἶδος ψαδικῶν. ♦ Ἀπὸ Ἀργίλο διάφορα τρόφιμα. ♦ Σοφία Δεβετζῆ, Μαρία Κεσόγλου, Μαρία Σαρουσαβίδου εἶδος ἱματισμοῦ. ♦ Δ' τάξη 10^{ου} Δημοτ. Σχολείου Κοζάνης διάφορα ἀναλώσιμα. ♦ Super Market Ἐκκλησιολογίας Καλαμπόκα, εἶδος καθαρισμοῦ. ♦ Στέλιος Κυπάρου μεγάλη ποσότητα γάλακτος. ♦ π. Θωμάς Μπασιδέκης διάφορα κηπευτικά. ♦ Τρύφων Πουτακίδης εἶδος τροφίμων. ♦ Νικόλαος Χαϊτίδης εἶδος ζυμαρικῶν. ♦ Ἀνδρονίκη Τιμάνη τρόφιμα, ἀναλώσιμα. ♦ Σύλλογος γονέων καὶ κηδεμόνων Ποντοκώμης διάφορα γλυκὰ-ἀναψυκτικά. ♦ Στέγη Παιδιοῦ Κοζάνης «Ἅγιος Στυλίου»

νόσ», διάφορα ἀναλώσιμα καὶ βρώσιμα εἶδη. ♦ Πολλοὶ ἀνώνυμοι εἶδος τροφίμων, ἱματισμοῦ, καθαριότητος.

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις εὐχαριστεῖ θερμὰ τοὺς δωρητὲς καὶ εὐχεταὶ τὴν παρὰ τοῦ Κυρίου ἀντιδωρεὰ καὶ εὐλογία.

ΔΩΡΕΕΣ

Δωρεές γιὰ τὸ Ἱερὸ Κάθισμα Νέας Νικοπόλεως:

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλος 1500 €. Ἀρχιμ. Νεκτάριος Παπαζαφειρόπουλος 1050 €. Παπαζαφειρόπουλος Βασίλειος καὶ Παναγιώτης 1000 \$. Κалаμαρά Χρυσούλα 100 \$. Παυλάκος Ἀλέκος 100 \$. Μίχαλος Μιχαὴλ 300 \$. Ρούσος Εὐάγγελος 500 \$. Ροδίτη Καλλιόπη 500 \$. Σύλλογος ΚΙΒΩΤΟΣ Foundation 17000 \$. Κεχαγιᾶς Δημήτριος 1.000 \$. Ἐλένη-Δημήτριος Κατσανάκης 2.000 \$. Ἀνώνυμος 500 €. Ἀνώνυμος 1.000 €.

Δωρεές πρὸς τὸ Γενικὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως:

♦ Μαρκόπουλος Ἀθανάσιος καὶ Κων/νος 400 €, εἰς μὴν μὴν υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ. ♦ Τιάκας Κων/νος 100 €. ♦ Χατζημανώλης Βασιλικὴ 200 €, ἀπὸ παράστασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας στὸ μνημόσυνο τοῦ συζύγου τῆς Δημητρίου. ♦ Μπουσμπουκέα Μαρία 30 €. ♦ Σύλλογος Μακρυγιάννης 100 €. ♦ Κάνιστρας Νικόλαος 50 €. ♦ Ἀρχιμ. Φιλήμων Πατεράκης 100 €. ♦ Χρόνης Ἀνδρέας 50 €. ♦ Ἐθνικὴ Τράπεζα Ἑλλάδος (Ἰπὸκ. Κοζάνης). ♦ Ἡλεκτραποθῆκη Μουράτογλου ΑΕ' 15.000 €. ♦ 7ο Δημοτικὸ Σχολεῖο Κοζάνης 45 €. ♦ Κων/νος Μήλιος, Ἐλένη Καρακώστα καὶ Γεωργία Μπισμπικά 100 €, εἰς μὴν μὴν μητρὸς τῶν Εὐθυμίας Μήλιου. ♦ Κοϊδης Θωμάς 200 €. ♦ Γεωργότας Μάρκος 100 €. ♦ Παπανικολάου-Πεπέ Μίλη 100 €. ♦ Ἰ. Μονὴ Φιλοθέου Ἀγ. Ὀρους 50 €. Βαντισώτης Ζήσης 50 €.

♦ Κοντοδημητρόπουλος Νικόλαος 50 €. ♦ Ἀρχιμ. Μάξιμος Ματθαῖος 30 €. ♦ Δελῆς Ἀλέξανδρος 20 €. ♦ Κοκελίδου Μαρία 4 €. ♦ Κώστας Κων/νος 3 €. ♦ Ματιάκη Αἰκατερίνη 5 €. ♦ Κολοβέτσιου Ἀναστασία 5 €. ♦ Ζιώγας Παῦλος 10 €. ♦ Παναγιωτίδου Φωτεινὴ 3 €. ♦ Ντούμα Θεοδώρα 6 €. ♦ Ρωμαίου Σοφία 5 €. ♦ Σπύρου Φώτιος 4 €. ♦ Παυλάκος Ἀλέξανδρος 20 €. ♦ Ζυμπᾶς Γρηγόριος 10 €. ♦ Γαλάνης Ἀνδρέας 20 €. ♦ Σπυρόπουλος Κων/νος 20 €. ♦ Γκόγλου Ἰωάννα 50 €. ♦ Γαλανόπουλος Νίκη 30 €. ♦ Τζουρά Εὐθυμία 150 €. ♦ Σταμόπουλος Σπήλιος 50 €. ♦ Ἱερὰ Μονὴ Καρακάου 30 €. ♦ Καραλέκα Μαρία 100 €. ♦ Σύνδεσμος Κοζανιτῶν Ἀθηνῶν «Ὁ Λασσάνης» 150 €. ♦ Ἀρχιμ. Καλίνικος Δεμενόπουλος 50 €. ♦ Παπακούζας Ἰωάννης 50 €. ♦ Ματιάκης Δημήτριος 50 €. ♦ Γρίβας Κων/νος 3 €. ♦ Κολτσιδᾶς Δημήτριος 10 €. ♦ Ψαριανὸς Λεωνίδης 20 €. ♦ Παπαγεωργίου Τάκης 20 €. ♦ Δημητσούδης Ἐπιφάνιος 10 €. ♦ Σκραφνάκη-Ἀνδρουλάκη Μαρία 30 €. ♦ Καραχάλιος Πάρις 20 €. ♦ Πάλλας Νικόλαος 30 €. ♦ Γεωργίου Προκόπιος 50 €. ♦ Παπαδόπουλος Βασίλειος 50 €. ♦ Τενεφάλης Κων/νος 50 €. ♦ Καραγιάννης Εὐάγγελος 3 €. ♦ Σταυριανίδου Μαρία 5 €. ♦ Χατζηκωνσταντίνου Στέργιος 20 €. ♦ Σισμανίδης Παναγιώτης 15 €. ♦ Βασιλειάδης Ἰωάννης 5 €. ♦ Μπελῆ Αἰκατερίνη 5 €. ♦ Καραλής Δημήτριος 20 €. ♦ Ἀράπογλου Θεόδωρος 20 €. ♦ Καρυπιδου Σόνια 10 €. ♦ Κηπάρογλου Χαρούλα 5 €. ♦ Μπιλιώνης 3,85 €. ♦ Νικολάου Δημήτριος 20 €. ♦ Τσαλικίδου Μαρία 15 €. ♦ Ζαΐδου Ἐλένη 2 €. ♦ Βάδδος Νίκος 5 €. ♦ Καλογερίδου Ἀναστασία 20 €. ♦ Παπαδοπούλου Ἀμαλία 20 €. ♦ Σκρέκα Βασιλικὴ 5 €. ♦ Παναγιώτου Χρήστος 5 €. ♦ Σούλιος Δημήτριος 20 €. ♦ Παπαδοπούλου Ντίνα 20 €. ♦ Δασκαλόπουλος Δημήτριος 10 €. ♦ Γκουργκούτας Ἀθανάσιος 10 €. ♦ Λαζαρίδης Ἰορδάνης 10 €. ♦ Παπατσιμούλη Ἰωάννα 3 €. ♦ Ἀνώνυμοι 67 €.

ΧΡΟΝΙΚΑ ♦ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ♦ ΣΧΟΛΙΑ

2007

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2006
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΒΙΩΝ & ΚΟΖΑΝΗΣ

Λειτουργική Διακονία:

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλος, κατὰ τοὺς μήνας Δεκέμβριο 2006 καὶ Ἰανουάριο – Φεβρουάριο 2007, χοροστάτησε, λειτούργησε ἢ ὠμίλησε εἰς τοὺς κάτωθι Ἱ. Ναοὺς:

❖ Ἁγ. Κων/νου & Ἑλένης Κοζάνης (3/12), Καθεδρικὸν Ἁγ. Νικολάου (4, 5, 6/12), Ἁγ. Παρασκευῆς Κοζάνης (10/12), Καθεδρικὸν Ἁγ. Νικολάου (17/12), Ἁγ. Κων/νου & Ἑλένης Ἀνθοτόπου (14/1), Ἁγ. Γεωργίου Μικροβάτου (28/1), παρεκλ. Τριῶν Ἱεραρχῶν εἰς Τ.Ε.Ι. Κοζάνης (29/1), Ἱ. Μονῆς Παναγίας Ζιδανίου (30/1), Ἁγ. Γεωργίου Ξηρολίμνης (2/2), ἐξωκλ. Ἁγ. Παρασκευῆς Πλατανορέυματος (4/2), Πέτρου & Παύλου Ἰμέρων (11/2), Ἁγ. Κων/νου & Ἑλένης Μηλέας (18/2), Ἁγ. Θεοδώρου ὁμωνύμου Δ.Δ. (24/2).

Τριήμερος Ἑορτασμός

Τὴν ἱερὴ μνήμη τοῦ προστάτη καὶ πολιούχου τῆς Ἁγίου Νικολάου τίμησε καὶ πάλι ἡ πόλις τῆς Κοζάνης. Ἰδιαίτερη λαμπρότητα προσέδωσε καὶ φέτος ὁ τριήμερος ἑορτασμός. Τὴ Δευτέρα 4 Δεκεμβρίου στὸ Μ. Ἑσπερινὸ χοροστάτησε καὶ κήρυξε τὸ θεῖο Λόγο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Παῦλος. Τὴν Τρίτη 5 Δεκεμβρίου στὸ Μ. Πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ χοροστάτησε καὶ ὠμίλησε στὸ ἐκκλησίασμα ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θερωῶν κ. Δημήτριος. Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὸν ἐορτάζοντα Καθεδρικὸ Ναὸ τέλεσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ ἡ Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία. Ἱερουργῶν τὴν Εὐχαριστία ἀλλὰ καὶ τὸ θεῖο Λόγο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἱεραπύτνης καὶ Σητείας κ. Εὐγένιος, συλλειτουργοῦντες ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θερωῶν κ. Δημήτριος καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλος. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἔγινε πάνδημη λιτάνευση τῆς ἱερῆς εἰκόνας τοῦ Ἁγίου Νικολάου, μετὰ τὴ συμμετοχὴ τοῦ κλήρου τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐπαρχίας, τῶν Ἀρχῶν καὶ τοῦ λαοῦ. Ὁ τριήμερος ἑορτασμός τοῦ Πολιούχου μας περατώθηκε μετὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Εὐχελαίου ποῦ τελέσθη τὸ ἀπόγευμα.

Ἐπίσης ὁ Σεβασμιώτατος:

❖ χοροστάτησε κατὰ τὴν Δοξολογίαν ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Προφ. Δανιὴλ καὶ τῶν τριῶν παιδῶν ἐν καμίνῳ, προστατῶν τῆς Πυροσβεστικοῦ Σώματος, εἰς τὸν Ἱ. Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγ. Νικολάου (17/12),

- ❖ ἐτέλεσε ἀγιασμόν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῶν καταστημάτων «Champion Μαρινόπουλος» εἰς Κοζάνην (7/12), «Ἑπεραγορᾶς Γρηγοριάδης» εἰς Κρόκον (16/12) καὶ Ἑπεραγορᾶς «Φίλος» εἰς Κοζάνην (28/12),
- ❖ ἐτέλεσε ἀγιασμόν εἰς τὸ Γεν. Κρατικὸν Μαμάτσειον Νοσοκομεῖον Κοζάνης (9/1),
- ❖ εὐλόγησε τὴν κοπὴν τῆς βασιλόπιτας τῶν: Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου (13/1), Ἐμπορικοῦ Συλ. Κοζάνης (27/1), Συνεταιριστικῆς Τραπεζῆς (27/1), Συλ. Τριτέκνων (28/1), Ὀδοντιατρικοῦ Συλ. (31/1), Συλ. Ἑπαλλήλων Ο.Τ.Α. Ν. Κοζάνης (2/2), Κ.Α.Π.Η. Δημ. Κοζάνης (7/2), Οἰκονομικοῦ Ἐπιμελ. Δυτ. Μακεδονίας (10/2), Ἱ. Ν. Ἁγ. Κων/νου & Ἑλένης Κοζάνης (11/2), Τ.Ε.Δ.Κ. Ν. Κοζάνης (11/2),
- ❖ ἐτέλεσε ἐπιμνημόσυνον δέησιν εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Κοιμητήριον Κοζάνης καθὼς καὶ τρισάγιον εἰς τὸν τάφον τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου κ. Διονυσίου Ψαριανοῦ (25/2),
- ❖ ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν τῶν προηγουμένων Τιμίων Δώρων εἰς τοὺς Ἱ. Ναοὺς Ἁγ. Κων/νου & Ἑλένης Κοζάνης (21/2) & Κοιμ. Θεοτόκου Βελβενδοῦ (28/2),
- ❖ χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀΐ Χαιρετισμῶν τῆς Ἑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὸν Ἱ. Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγ. Νικολάου (23/2),
- ❖ ἐτέλεσε, κατὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, μνημόσυνο διὰ τοὺς ἀρχιερεῖς προκατόχους του, τοὺς ἱερεῖς, διακόνους, μοναχοὺς καὶ μοναχές, εὐεργέτες, κτίτορες, ἱεροψάλτες, ἐπιτρόπους καὶ νεωκόρους τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως εἰς τὸν Ἱ. Καθεδρικὸν Ναὸν Ἁγ. Νικολάου (25/2),
- ❖ Ὁ Μητροπολίτης κ. Παῦλος ἐτέλεσε τὰς ὀρκωμοσίας τῶν νεοεκλεγέντων Δημοτικῶν Συμβουλίων καὶ τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου Ν. Κοζάνης ὡς ἑξῆς: τὴν 23/12 τοῦ Δήμου Ἑλίμειας εἰς Κρόκον, τὴν 26/12 τῶν Δήμων Σερβίων εἰς Σέρβια καὶ Καμβουνίων εἰς Τρανόβαλτον, τὴν 27/12 τοῦ Δήμου Βελβενδοῦ εἰς Βελβενδόν, τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου Ν. Κοζάνης εἰς Κοζάνην καὶ τοῦ Δήμου Αἰανῆς εἰς Αἰανήν, τὴν 28/12 τοῦ Δήμου Ἑλλησπόντου εἰς Κοιλιάδα, τὴν 30/12 τοῦ Δήμου Δημητρίου Ὑψηλάντου εἰς Μαυροδένδριον καὶ τὴν 31/12 τοῦ Δήμου Κοζάνης εἰς Κοζάνην.

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ-ΕΘΙΜΟΤΥΠΙΑ

- ❖ Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Παῦλος:
- ❖ παρέθεσε γεῦμα εἰς τοὺς συνεργάτας τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπρωχων Ταμεῖον καὶ τὴν Ἐφημερίδα «ΛΕΙΜΩΝΑΡΙΟΝ» (2/12),

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΧΟΛΙΑ

- ❖ συμμετείχε εις τὰς λειτουργικάς ἐκδηλώσεις ἐπί τοῖς ὀνομαστηρίοις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Καστορίας κ. Σεραφεῖμ (4/12),
- ❖ παρεχώρησε συνέντευξιν εις τὴν τηλεοπτικὴν ἐκπομπὴν «*Τάδε ἔφη*» τοῦ Top Channel Κοζάνης (5/12),
- ❖ ἠγήθηκε τῶν ὁδοιπορικῶν – προσκυνημάτων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως εις τὰ Καλάβρυτα (11-13/12) καὶ εις τοὺς Ἁγίους Τόπους (16-25/1),
- ❖ προῆδρευσε τῶν Ἱερατικῶν Συνάξεων τῶν Ἐφημερίων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως εις τοὺς Ἱ. Ν. Ἀγ. Κων/νου & Ἑλένης Κοζάνης (14/12 & 15/2),
- ❖ ἐπεσκέφθη τό Δημ. Σχολεῖο καὶ τό Γυμνάσιο Λιβαδεροῦ καθὼς καὶ τό Δημ. Σχολεῖο - Γυμνάσιο - Λύκειο Βελβενδοῦ, εις τὰ ὁποῖα συνώμιλησε μέ τοὺς ἐκπαιδευτικούς καὶ τοὺς μαθητὰς των (18/12),
- ❖ ἐδέχθη, εις τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, ἐπισκέψεις διὰ τὰς εὐχὰς καὶ τὰ κάλαντα τῶν Χριστουγέννων (22/12) καὶ τῆς Πρωτοχρονιάς (29/12),
- ❖ παρεκάθησε εις τὴν χοροεσπερίδαν τοῦ Δ/κτοῦ Α΄ Σ.Σ. Ἀντιστρατήγου κ. Βασ. Γωγουβίτη εις τὴν Λ.Α.Φ.Κ. (25/12), εις τὴν κοπὴν τῆς βασιλόπιτας τοῦ Α΄ Σ.Σ. εις τὴν Λ.Α.Φ.Κ. (1/1/06),
- ❖ ἐδέχθη, εις τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, ἐθιμοτυπικῶς: τὸν Βουλευτὴν - Γραμματέα τῆς Ν.Δ. κ. Ἐλευθ. Ζαγορίτην, (14/1) καὶ τὸν Πρόξενον τῆς Κύπρου κ. Ἐλπιδοφόρον Οἰκονόμου (15/2),
- ❖ συμμετείχε εις τὰς λειτουργικάς ἐκδηλώσεις ἐπί τοῖς ὀνομαστηρίοις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου εις Βόλον (29/1),
- ❖ ἐπεσκέφθη ὑπηρεσιακῶς τὸν Νομάρχην Ν. Κοζάνης κ. Γ. Δακὴν (9/2),
- ❖ προῆδρευσε τῆς Συνεδριάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τιαλείου Ἐκκλ. Γηροκομείου (15/2),
- ❖ ὡμίλησε εις τὴν Σύναξιν τῶν Κατηχητῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως (17/2),
- ❖ ἐπεσκέφθη τό Γυμνάσιο & Λύκειο Βελβενδοῦ, εις τὰ ὁποῖα συνώμιλησε μέ τοὺς ἐκπαιδευτικούς καὶ τοὺς μαθητὰς των (22/2),
- ❖ ἐπεσκέφθη τὸν ἐορτάζοντα Σεβ. Μητροπολίτην Φλωρίνης κ. Θεόκλητον (26/2),
- ❖ ἐπεσκέφθη καὶ παρηκολούθησε τὰς ἐκδηλώσεις: τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ τῆς Χορωδίας «ΕΛΙΜΕΙΑ» εις Βελβενδό (3/12), τοῦ Συλ. «Θυγατέρες τῆς Πηνελόπης» εις Κοζάνην (16/12), τό Χριστουγεννιάτικον Bazaar τοῦ Κέντρου Ἀποκατ/σεως Α.Μ.Ε.Α. Νομαρχ. Αυτόδιοικήσεως Κοζάνης (17/12), τὴν Χριστουγεννιάτικην συναυλίαν τοῦ Συλ. Ἱεροψαλτῶν «Ἰάκωβος Ναυπιώτης» εις τὸν Ἱ. Ν. τῶν Ἁγίων Κων/νου καὶ Ἑλένης Κοζάνης (17/12), τὴν Στέγην Ἀνηλίκων Κοζάνης (18/12), τὴν Χριστογ. ἐορτὴν τῆς ΑΝ.ΚΟ. (22/12), τοῦ Συλ. Πολυτέκνων Ν. Κοζάνης (3/1), τῆς βραβεύσεως τῶν ἀριστούχων μαθητῶν τοῦ Βελβενδοῦ (5/1),

τὴν παρουσίασιν τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Γ. Παπαχρήστου «*Μία στιγμή μόνο .....*» (26/1), τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ Πανεπιστημίου Δυτ. Μακεδονίας διὰ τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας (28/1), ἐκδήλωσιν πρὸς τιμὴν τῆς Μητέρας εις τὰ Σέρβια (4/2).

Ἐκδηλώσεις τῆς Ἱ. Μητροπόλεως

1) Τὴν τέταρτη συνάντηση – σύναξη τῶν γυναικῶν διοργάνωσε ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱερά Μητρόπολις στίς 14 Ἰανουαρίου 2007, στὸν Ἱερό Ναό τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Κοζάνης.

Κατὰ τὴν ἐκδήλωσιν, ὁ Σεβασμιώτατος κ. Παῦλος εὐλόγησε τὴν κοπὴ τῆς Βασιλόπιτας καὶ ἀκολούθησε ἡ ὁμιλία τῆς Ὁσιολογιώτατης Μοναχῆς Θεολογίας, Καθηγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Μικροκάστρου Σιατίστης, μέ θέμα: «*Μηνύματα τοῦ μοναχισμοῦ στή σύγχρονη γυναίκα*».

Ἡ σύναξη διανθίστηκε μέ ὕμνους ἀπὸ τὸν χορὸ τῶν μοναζουσῶν τῆς ὡς ἄνω Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ὀλοκληρώθηκε μέ τὸν χαιρετισμὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου.

2) Ἡ ἐτήσια ἐκδήλωσις τῶν ἱεροψαλτῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως πραγματοποιήθηκε στίς 15 Ἰανουαρίου 2007, στήν αἴθουσα τοῦ «ΘΕΑΤΡΟΔΡΟΜΙΟΥ» Κοζάνης. Κατὰ τὴν ἐκδήλωσιν, ὁ Σεβασμιώτατος κ. Παῦλος εὐλόγησε τὴν κοπὴ τῆς Βασιλόπιτας καὶ ἀκολούθησε ἡ ὁμιλία τοῦ μουσικολογιώτατου κ. Δημοσθένη Παϊκόπουλου, Πρωτοψάλτη τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγίου Σπυρίδωνα Αἰγάλεω, τ. Δομέστιχου τοῦ Ἱ. Πατριαρχικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου, προέδρου τοῦ Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτῶν Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος διαπραγματεύθηκε τὰ θέματα: α) «*Ἡ ζωὴ μου στό Πατριαρχεῖο*», β) «*Τὰ ὀφίκια τῶν Ἱεροψαλτῶν*» καὶ γ) «*Ἀνάλυσις τῶν χαρακτηριστῶν τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς*». Ἡ χορωδία τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Κοζάνης ἐψάλλε βυζαντινοὺς ὕμνους καὶ ὁ Σεβασμιώτατος ἀπηύθυνε τὸν καταληκτικὸν χαιρετισμὸ.

ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΙ ΚΑΙ ΟΜΙΛΙΕΣ

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Σερβίων καὶ Κοζάνης ὤρισε καὶ φέτος, γιὰ τὴν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, νὰ τελοῦνται τὴν Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς καὶ τίς πέντε Κυριακές τῶν Νηστειῶν οἱ Κατανυκτικοὶ Ἐσπερινοὶ μετὰ ἐκτενοῦς Θεοῦ Κηρύγματος σὲ Ἱερούς Ναοὺς τῆς πόλεως τῆς Κοζάνης.

Οἱ ὁμιλητὲς εἶναι δόκιμοι διάκονοι τοῦ λόγου, ὥστε κληρὸς καὶ λαὸς νὰ ἔχουν τὴ δυνατότητα νὰ βιώσουν μέσῳ αὐτῶν τῶν ὁμιλιῶν τὴν πνευματικότητα τῆς καταλυκτικότερης περιόδου τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ὁμιλιῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΧΡΟΝΙΚΑ ■ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ■ ΣΧΟΛΙΑ

<p>Κυριακή τῆς Τυρινῆς (18-2-07)</p> <p>Ἱ. Καθεδρικός Ναός Ἁγίου Νικολάου</p>	<p>Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰερώνυμος Κάρμας, Ἡγούμενος Ἱ. Μονῆς Μεγ. Σπηλαίου Καλαβρύτων καί Γραμματεὺς Εἰδ. Συνοδ. Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων, μέ τίτλο: «<i>Ἐκάθισεν Ἀδάμ ἀπέναντι τοῦ Παραδείσου...</i>».</p>
<p>Α΄ Κυριακή Νηστειῶν (25-2-07) Ὁρθοδοξίας</p> <p>Ἱ. Ν. Ἁγίου Δημητρίου</p>	<p>Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Βασίλειος Θερμός, Παιδοψυχίατρος - Δρ. Θεολογίας, μέ τίτλο: «<i>Ἡ ὀρθόδοξη ἄσκηση καί οἱ παρερμηνείες τῆς</i>».</p>
<p>Β΄ Κυριακή Νηστειῶν (4-3-07) Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ</p> <p>Ἱ. Ν. Παναγίας Φανερωμένης</p>	<p>Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰωάννης Τασσιᾶς, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, μέ τίτλο: «<i>Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, κήρυξ τῆς Θείας Χάριτος</i>».</p>
<p>Γ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν (11-3-07) Σταυροπροσκυνήσεως</p> <p>Ἱ. Ν. Ἀγ. Κων/νου & Ἑλένης</p>	<p>Ὅσιολ. Μοναχός π. Μωϋσῆς Ἁγιορείτης, μέ τίτλο: «<i>Ὁ Τίμιος Σταυρός καί τό νόημά του στή ζωὴ τῶν πιστῶν</i>».</p>
<p>Δ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν (18-3-07) Ἰωάννου τῆς «Κλίμακος»</p> <p>Ἱ. Ν. Ἁγίου Νικάνορος</p>	<p>Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Χρυσόστομος Τσιρίγκας, Γραμματεὺς Ἐκκλησιαστικῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων, μέ τίτλο: «<i>Ἡ προσευχή ὡς κοινωνία μέ τόν Θεό</i>».</p>
<p>Ε΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν (25-3-07) ὁσ. Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας</p> <p>Ἱ. Ν. Ἁγίας Παρασκευῆς</p>	<p>Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης Ἰωακείμ, προῖστ. ἱ. κελλίου Ἀγ. Νικολάου Βραχνιώτῃ Ἀγ. Ὁρους, μέ τίτλο: «<i>Ὁδοιπορικόν Μετανοίας</i>»</p>

ΤΙΑΛΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ

«Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ»

Θυμηθεῖτε ἅγιοι ἀδελφοί καί ἀναγνώστες τοῦ «Λειμωναρίου»
τό Γηροκομεῖο μας

«Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ»

καί τούς ἀνθρώπους πού φιλοξενοῦνται καί περιθάλλονται
ἐκεῖ. Ἡ ἐνθύμισή σας δά τούς δώσει χαρά καί ζεστασιά γιά τίς
ἅγιες ἡμέρες πού ἔρχονται.

Σᾶς εὐχόμεθα Καλῆ Ἀνάσταση!

ΕΚ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

Ἱερές Ἀκολουθίες στήν Ἱ. Μονή Παναγίας Ζιδανίου

Τήν Παρασκευή 2 Φεβρουαρίου 2007, ἑορτή τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, ἡ ἱερά εἰκόνα τῆς Παναγίας Ζιδανιωτῆς ἐπέστρεψε στήν ὁμώνυμη Ἱ. Μονή, ὅπου ἐγκαταβιώνει, καί πάλι, μοναχή, ἡ ἀδελφή Θεοκτίστη. Ἐπ' εὐκαιρία, τελέστηκε παράκληση, χωροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Παύλου.

Στήν Ἱ. Μονή, ἐπίσης, τελεῖται Θεία Λειτουργία κάθε Κυριακή.

Ἐνοριακό - Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Λιβαδεροῦ

Τήν Κοινότητα τοῦ Λιβαδεροῦ κοσμεῖ τά τελευταῖα χρόνια ὁ περικαλλής Ἱ. Ναός τοῦ Ἁγίου Νικολάου (θεμελ. 1964), ὁ ὁποῖος χτίστηκε μέ τίς προσφορές τῶν ἀπανταχοῦ Λιβαδεριωτῶν καί τό ἀνύστακτο ἐνδιαφέρον τοῦ Αἰδεσιμωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Ἰωάννου Φαρμάκη. Προσφάτως, πλησίον τοῦ Ἱ. Ναοῦ, πάλι ἡ φροντίδα τοῦ π. Ἰωάννου καί ἡ ἀγάπη τῶν ἐνοριτῶν, ἔχτισαν τό περικαλλέστατο Ἐνοριακό - Πνευματικό Κέντρο, τό ὁποῖο θά ἐξυπηρετεῖ τίς ἀνάγκες τῆς ἐν λόγῳ Ἐνορίας.

Ὁ Ἐφημέριος τοῦ Λιβαδεροῦ ὑπηρετεῖ καί διακοπεῖ τήν Ἐνορία του ἐδῶ καί 40 χρόνια, μέ ὑπερ-περισσό ἐνδιαφέρον. Γιά τήν πολύπλευρη δέ προσφορά του ἡ ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τόν τίμησε μέ τόν χρυσό Σταυρό τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, τόν ὁποῖο ἐπέδωσε στόν π. Ἰωάννη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, κατά τόν πανηγυρικό Ἐσπερινό τῆς 1^{ης} Ἰουλίου 2006, στόν Ἱ. Καθεδρικό Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου Κοζάνης.

